

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7101

Miercuri 14 septembrie 1966

6 PAGINI — 30 BANI

LA UZINA CHIMICĂ DIN RÎȘNOV

DOUĂ DIN CELE 16 STUDII DE RENTABILIZARE A PRODUCȚIEI

În 1952, la Rîșnov s-a pus în funcțiune o stație chimică experimentală. După 6 ani, în 1958, aici s-a trecut la fabricarea unor produse chimice din gaz metan pe instalații semiindustriale. Un an mai târziu, stația s-a transformat în Uzina Chimică Rîșnov. În 1961, instalațiile existente li s-au adăugat altele noi, tot semiindustriale. Concomitent cu activitatea de producție, uzina din Rîșnov a continuat să-și păstreze și caracterul de unitate pentru cercetări. Unele concluzii și studii e-

tabilizării producției, se duc de mulți ani — ne-a precizat tov. DUMITRU BILĂ, secretarul comitetului de partid al uzinei. Până în prezent, conducerea uzinei a întocmit nu mai puțin de 16 studii. Dar ele nu s-au soldat, deocamdată, cu un rezultat concret.

Care e punctul de vedere al specialiștilor uzinei? Ei susțin că, prin construirea a patru instalații, care ar putea fabrica produse ce se importă la ora actuală, uzina ar deveni rentabilă. Mai mult chiar, trei din aceste instalații se pot executa în țara noastră, iar valoarea investiției se poate recupera în trei ani și jumătate.

„ZIUA RECOLTEI”

Pe baza hotărârii adoptate de Congresul Cooperativelor Agricole de Producție, propunerea Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, Comitetul Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România au stabilit instituția „Zilei recoltei”. Sărbătorirea acesteia zile va avea loc, în fiecare an, în prima duminică a lunii octombrie și se va desfășura în toate comunele, satele, orașele și centrele muncitorești din țară. Ea va constitui pentru țărâna cooperatistă, pentru toți oamenii muncii din agricultură, un prilej de trecere în revistă a realizărilor dobândite în activitatea economică-organizatorică a cooperativelor agricole de producție și a unităților agricole de stat în sporierea producției agricole, în dezvoltarea social-culturală a satelor.

Recent, Comitetul Executiv al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție a stabilit o serie de măsuri în vederea bunei desfășurări a manifestărilor prilejuate de această mare sărbătoare populară.

La sate, „Ziua recoltei” va fi precedată de acțiuni menite să asigure efectuarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole de toamnă, înfrumusețarea satelor. În ziua de 2 octombrie a.c., în comune vor avea loc adunări festive în cadrul cărora vor fi relevate succesele obținute, vor fi evidențiate brigăzile, echipel, precum și frunțașii recoltelor bogate. Se vor desfășura manifestări culturale-artistice, întreceri sportive, hore, baluri, sezători și alte activități distractiv-creative specifice localităților respective.

Vor fi amenajate expoziții cu produse agricole, precum și expoziții de costume naționale, broderii, coavere etc.

În principalele piețe ale orașelor se vor deschide expoziții-tirg la care cooperativele agricole de producție, gospodăriile de stat și unitățile comerciale vor prezenta și desface produse agroalimentare și animale vii. Cooperativele agricole de producție și unitățile de alimentație publică vor desfășura, în cadrul tradițional, preparate culinare specifice bucătăriei țărănești și sezonului de toamnă.

De asemenea, vor fi organizate spectacole culturale-artistice și distracții specifice țărilor.

În Capitală, „Ziua recoltei” va fi marcată în acest an prin deschiderea unei expoziții-tirg de legume și fructe în Halele Obor și în celelalte piețe din oraș, iar la pavilionul Expoziției realizărilor economiei naționale se va amenaja o expoziție cu vinzare a strugurilor de masă din soiurile medallate la concursul republican. (Agerpres)

COȘBUC

Zaharia STANCU

George Coșbuc ocupă în literatura noastră unul din locurile de frunte. Întinderea operelor sale, varietatea și rafinamentul, forța unei creații profund originale, deosebită de aceea a majorității contemporanilor, largul și grabnicul ecou al versurilor sale în masa l-a așezat pe George Coșbuc, încă din timpul vieții, în rândul marilor creatori de poezie și de limbă românească. Poet al unui popor, Coșbuc depășește prin personalitatea sa cadrul literaturii naționale. Alături de Eminescu, Caragiale, Creangă și alții, el contribuie la marea literatură universală, bună al tuturor popoarelor.

Apartența lui Coșbuc în literatura noastră într-o epocă în care, după Creangă și Eminescu, legătura cu creația populară părea a se pierde, a inițiat curente și a produs o întoarcere spre izvoarele limpezii ale epicii și literaturii create în cursul secolelor de poporul român.

Născut într-un sat din Transilvania, crescut și trăit printre țărani, hrănit din seva baladeilor, a doinelor, a tradițiilor păstrate din vechime, George Coșbuc și-a propus, după propria sa mătură, să realizeze o operă care să exprime gustul poporului, firea lui, felul lui de a vedea și de a simți. Această operă a avut un caracter de conștient, cu prestigiu uni om de înaltă cultură, cunosător de limbi cu vechi tradiții și de scrieri cu circulație universală, în ani în care la modă era poezia usucă a școlărilor și în care Eminescu sau Creangă erau fie uitati, fie prețuiți pentru altceva decât esența operelor lor.

Urmărindu-și idealul de a înălța o operă strâns legată de viața poporului, Coșbuc s-a izbit adesea de neînțelegerea și de ostilitatea celor din jur. A izbit, cu toate acestea, să-și împlinească măcar în parte. Omul care scria „fără ideal nu e literatură” a luptat o viață întreagă și a lăsat o operă a cărei întindere ne ulmește și azi.

Proclămând deschis și curajos necesitatea folosirii celor mai bune tradiții ale poporului, Coșbuc a scris sute și sute de pagini, alcătuind răbdător ceea ce poporul și națională vor ca să abia azi o putem reconstitui cu mai multă claritate și precizie la adevărată și viețoasă. O imagine unică aproape, cuprinzătoare și colorată a vieții poporului în ceea ce are esențial. O imagine însuflețită de întâmplările obișnuite și de evenimentele majore ale vieții împletită din naștere și moarte, din dragoste și muncă, din tristeți și din bucurii.

Tradițiile retrăiesc și îmbracă o haină nouă și

Desen de ISER

gluma, șaga țărănească, gravitatea și sentimentele delicate trăiesc alături de patimă și de izbucniri ale violenței. Fantazia de basm se împletește cu notația fină, de observator și cunoscător al vieții reale. O operă în care predomină optimismul, bucuria de a trăi, forța vitală a naturii pe care nimic nu o poate înăbuși.

Asuprirea socială a națională, sărăcia, condițiile extraordinare de grele în care a trăit secolele noastre n-au izbit să înăbușe niciodată optimismul încrederii în viitor, speranță și hărăzirea de luptă. Poetul care trăind în condiții vitrege scria că „fără luptă nu e literatură” era convins în căința sufletului că fără luptă nu poate fi viață. Era un sentiment și un gând proclamat aproape fără transformări de la popor, a căruia luptă necontenită dura de veacuri. Nu o dată au răzbătut în ver-

surile lui Coșbuc revolta socială, amenințătoarele profetii împlinite din „Nol vrom pământ”, „Pentru libertate” și din numeroase alte poeme. Viața care „răzbi o, de viteji purtat” apare depărtată de idilic, precum e pământul de stela. Chemarea limpede la răscăală din poezia „In oppressores” a răsunat viguros sub pânza lui Coșbuc în vremuri dintre cele mai vitrege pentru poporul român.

Departate de a fi o creație străină de întreg ansamblul operelor lui Coșbuc, poeziile de viteză fac parte integrantă din ea. Unele din aceste versuri sînt, e drept, presărate și de imagini convenționale, fără forță reală, altele însă, înscrise printre realizările durabile de preț, cîntă, în ritmurile pline de o gravă înfiorare, desprețul de moarte, curajul, țara în lupta împotriva dușmanului, dragostea pentru pământul sînt al patriei, a celeșii la strămoșii de acum două milenii și la ostașii din războiul independent.

Impresionantele „Decebal către popor”, „Un cântec barbar”, ca și cele mai bune versuri înaltele dorobanților de la 1877 sînt la fel de vibrante ca „Rugăciunea unui dac”, sau ca „Scrisoarea a III-a” a lui Eminescu. De la tabloul istoric, de la revolta socială, de la conștiința forței de nestăvilită a poporului pînă la condamnarea aspră a aspirării din vremea lui Coșbuc nu era decît un pas de făcut. În parte, poetul a făcut acest pas, condamnd cu tărie formele de guvernământ inopinate.

Universul poetic al lui Coșbuc e completat și lărgit de colorate tablouri din natură — o natură umanizată, caldă, — de creionări nu lipsite de farmec, de poeme anacronice, de reverii de vacanță — opere al căror loc în literatura noastră trebuie încă studiat și evaluat critic.

Creator de poezie originală, Coșbuc a fost și creator măiestrit de limbă. O limbă limpede, vioacă, cu mlădii spontane, cu ritmuri variate și adecvate conținutului, curățată treptat de expresii cu circulație mai restrînsă. Creator de limbă și de poezie, George Coșbuc a adus o contribuție de seamă la cultura

ÎN ZIARUL DE AZI

- PE TEME MEDICALE
Privire în recipientul oboselii
- ÎN OBIECTIV: Însămînțările de toamnă
- Determinanta exigenței școlare

ANCHETA „ȘCINTEI”

laborate în uzină au servit la precizarea proceselor tehnologice și la întocmirea anumitor proiecte constructive pentru instalația de acetilenă de la Borzești, pentru cele de acetaldehidă, acid acetic, acetat de vinil monomer și polimer de la Combinatul chimic din Craiova. Tot aici s-au pregătit ori s-au specializat sute de cadre de muncitori, ingineri și tehnicieni.

Acesta este, pe scurt, istoria „nașterii” Uzinei chimice din Rîșnov. Din 1958 încoace, în uzină a luat amploare o acțiune organizată de perfecționare a tehnologiilor de fabricație și de modernizare, în vederea sporirii volumului producției și reducerii prețului de cost. Ca urmare, pe ansamblul uzinei, pînă în prezent, valoarea producției globale a sporit de peste 7 ori. Crescînd volumul producției, pierderile la 1000 de lei producție-marfă au scăzut de la 3722 de lei în 1959, la 530 de lei în 1966.

S-ar putea crede că situația economic-financiară a uzinei e pe cale de a fi îmbunătățită. Dar notați: este vorba de pierderi la 1000 de lei producție-marfă și nu de cheltuieli, cum ar trebui să fie și cum, de altfel, se înregistrează în alte întreprinderi chiar foarte tinere și nu cu o „vîrstă” de 14 ani, cit ar Uzina chimică din Rîșnov. Din păcate, dar nu inevitabil, în ciuda eforturilor depuse pentru rentabilizarea producției, uzina continuă să înregistreze, an de an, pierderi însemnate, care sînt acoperite de la bugetul statului. Care este cauza? Dintru început, iată ce ne-a relatat în acest sens ing. ION CRISTEA, directorul uzinei:

— De zece de ori ne-am precizat punctele de vedere în scopul rentabilizării producției. Dar pînă în prezent ministerul n-a luat măsuri. Ne doare și pe noi înima că trebuie să mai solicităm fonduri de la buget.

— Ce volum de pierderi s-au acoperit din bugetul statului?

Din 1959, de cînd sînt eu director și pînă în 1965, ele depășesc cu 41 milioane lei valoarea fondurilor fixe instalate.

Se pare că forurile de resort din Ministerul Industriei Chimice sînt cotoce în această situație care s-a creat în această uzină, de vreme ce au precontizat ca Uzina chimică din Rîșnov să înregistreze, în continuare, în actualul cincinal, pierderi de aproape 100 milioane de lei. Și aceasta, în condițiile în care există, totuși, cel puțin două posibilități de rentabilizare a producției uzinei.

— Dialogul între întreprinderea noastră și minister, pe tema ren-

Potrivit calculelor, prin punerea în funcțiune a instalațiilor amintite, producția uzinei ar crește de peste 6 ori, productivitatea muncii — de 5 ori, iar prețul de cost s-ar reduce simțitor. Drept consecință, nu numai că nu s-ar mai înregistra pierderi, ci, dimpotrivă, uzina ar putea asigura bugetului statului pînă în 1970 beneficii de cîteva zeci de milioane de lei.

Există, după aprecierea specialiștilor uzinei, și o a doua variantă: revenirea la vechiul profil, adică la acela de stație pentru experimentări și elaborarea unor noi procedee tehnologice, care să fie aplicate pe scară largă în marile combinete chimice. Care sînt argumentele? Uzina dispune de o bază tehnico-materială corespun-

Nicolae MOCANU
Petre NEDELICU

(Continuare în pag. a III-a)

Lucrări la noul bazin portuar

CONSTANȚA (coresp. „Știința”). — Construcția noului port maritim Constanța a intrat într-o nouă fază: începerea lucrărilor la viitorul bazin portuar. Aceste lucrări sînt eșalonate în trei etape. În prima etapă, care se va încheia la sfîrșitul anului 1969, vor fi construite cheuri pentru acostarea navelor petroliere și minerale de mare tonaj, peste 19 km de căi ferate, 3 pasaje denivelate, circa 4 km drumuri interioare, platforme pentru depozitarea minereurilor, instalații de încălzire și descărcare etc. Pentru a se ajunge la adîncimea de 13 metri, necesară acostării navelor de mare tonaj, se vor face excavații prin dragare în stîncă și nisip în volum de aproape 4 500 000 mc.

Institutul de proiectări pentru industria ușoară: în fața machetei viitoarei fabrici de confecții „Oltenia” din Craiova

ALBIȚA-FĂLCIU

UN NOU ȘANTIER DE HIDRO-AMELIOARAȚII

Trustul de utilități terasier din București a început organizarea unui nou șantier de hidroameliorații pe Prut, în zona Albița-Fălcu din regiunea Iași. Pentru a adăuga nuanțe în legătură cu această importantă lucrare, corespondentul nostru pentru regiunea Iași, Mănoile Corcaci, a solicitat tovarășului ing. LUCIAN HĂTMANU, președintele consiliului agricol regional, unele amănunte în legătură cu această lucrare.

— Ce avantaje economice se vor obține în urma lucrărilor de amenajări hidroameliorative de la Albița-Fălcu?

— După cum se știe, lunca Prutului este deseori inundată. Apele se revarsă și se suferă întinse pierderi din cauza însemnate culturale agricole. În regiunea noastră, Prutul face cele mai mari stricăciuni în zona Albița-Fălcu. Aici, aproximativ 20 000 ha teren aparținînd mai multor cooperative agricole și gospodăriile de stat din raioanele Huși și Birlauda au devenit, din cauza inundațiilor, aproape neproductive. Se află în această zonă și o baltă de aproximativ 1 400 ha. Pentru a scoate de sub apă și a reda agriculturii, la întregul lor potențial, aceste tere-

nuri, statul nostru a alocat fonduri în valoare de 153 300 000 lei. Această investiție prezintă 8 218 lei pe hectar și se va amortiza în 8 ani.

— Ce lucrări se vor efectua aici?

— În primul rînd este vorba de un dig de pămînt lung de 67,8 km și înalt de 4 metri, care va comporta un volum de circa 4 milioane metri cubi terasamente. Pe dig se vor construi 5 stații de pompare reversibile. Ele vor fi folosite atît la evacuarea apelor provenite din zăpezi sau ploii, cit și pentru aducerea apei din Prut necesară irigațiilor în caz de secetă. Lucrările de îndiguire urmează să înceapă zilele acestea și se vor termina la sfîrșitul anului viitor.

În fața digului se vor efectua și o serie de lucrări de apărare a acestuia, cum ar fi consolidarea celor 6 coteuri ale malului Prutului supuse rușii de ape, precum și plantarea unor perdele de protecție cu arbori de luncă. Urmează apoi un mare volum de lucrări de desecări, defrișări și stufări și esențe lemnoase existente în prezent pe o suprafață de circa 1 600 ha, construirea a 5 drumuri transversale pentru accesul la stațiile de pompare etc.

Lucrările care se vor executa aici vor permite ca, la sfîrșitul anului 1970, aproximativ 18 000 hectare să fie cultivate fără teamă că vor mai fi inundate.

km. Institutul de proiectări îmbrunătățiri funciare București, ca proiectant general, a predat sau urmează să predea proiectele și pentru lucrările de construcție a canalelor și cele pentru defrișarea vegetației stufoase și lemnoase etc. — D.R.F.O.T.-Iași a terminat proiectele de execuție la 7 din cele 9 lacuri de acumulare necesare regularizării afluenților, înfîc poate începe și construcția acestora.

Avînd aceste condiții create, hidroameliorații și beneficiarii care concure la înfăptuirea sarcinii de scoatere de sub inundație a terenurilor aflate în zona Albița-Fălcu au creat condiții să muncească din plin la toate amenajările propuse.

Confruntarea de păreri-ferment al creației științifice

de prof. univ. Florin CIORASCU
membru corespondent al Academiei

Seminările științifice, reuniuni periodice ale colectivelor de cercetători cu preocupări similare sau înrudite, nu sînt o inovație recentă. Ele constituie astăzi o eficientă metodă de lucru, contribuind la ridicarea randamentului producției științifice, la menținerea ei în cadrul și la nivelul preocupărilor de actualitate pe plan mondial. Oțind posibilitatea unei confruntări rapide a unui concept științific nou, fie că acesta reprezintă proiectul sau numai antiproiectul unei cercetări, fie că reflectă rezultatele complete sau parțiale ale unor investigații științifice, seminarul vine în împlinirea necesității cercetătorului de a se controla sistematic, cu ajutorul celorlalți membri ai colectivului. Acest mod de verificare imediată a ideilor inedite este cu atît mai necesar în condițiile actuale, cînd nimeni nu mai poate face față, de unul singur, vitezei cu care se acumulează cunoștințele noi în toate ramurile științei.

Declarată sau nu, există o anumită competiție între specialiștii din diferitele țări, determinată de

existența unei probabilități destul de mari ca una și aceeași idee nouă, diriguitoare, să se concretizeze în același timp în mințile a cel puțin doi oameni de știință din institute ce pot fi geografic foarte depărtate.

Prioritatea descoperirii va aparține, evident, aceluia care cu limpezime a enunțat primul problema și l-a găsit soluția, aborînd-o pe o cale mai directă, folosind o tehnică mai adecvată, favorizată fiind și de anumii factori particulari care l-au permis să cîștige timp. În acest caz poate interveni cu succes seminarul științific. Cercetătorul care a reușit, adesea cu eforturi considerabile, să precizeze un punct de vedere nou în rezolvarea unei probleme științifice îi sesizează cu ușurință avantajele, mai greu însă părțile slabe, sinuoșitățile și fundamentările insuficiente, decît colegul său de aceeași specialitate care, desprins de orice părere preconcepțivă, poate amîna de pe o poziție „neutră” sirul raționamentelor, al argumentației în ansamblul său. Experiența demonstrează că părțile celorlor, confruntarea de opinii din cadrul seminarilor contribuie realmente la scuturarea erorilor cercetărilor.

Dar mai există un factor, derivat tot din ritmul uluitor cu care progresază azi știința. Pentru a ține pasul acestui ritm și a se putea situa mereu în apropierea imediată a „virtuții sgeții” aruncate în necunoscut, cercetătorul este obligat să se specializeze foarte adînc. Specializarea îngustă, pe lângă avantajele pe care le oferă, prezintă însă și primejdia pierderii legăturii cu domeniile colaterale. Din nou vin în ajutor seminarurile prin schimbul rapid de informații între participanți de specialități diferite. Pornind de la punctele de vedere ale discipuli-

TELEGRAMĂ

Tovarășului LUIS CORVALAN
Secretar general al Partidului Comunist din Chile

Cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a zilei dv. de naștere, Comitetul Central al Partidului Comunist Român vă transmite dv., militant de seamă al Partidului Comunist din Chile, un salut frătesc și cele mai sincere felicitări.

Vă dorim din toată inima, dragă tovarășe Luis Corvalan, multă sănătate, viață îndelungată, activitate rodnică și noi succese în lupta pe care o desfășoară Partidul Comunist din Chile pentru înfăptuirea celor mai arzătoare aspirații ale poporului chilian, pentru pace, democrație și socialism.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

(Continuare în pag. a V-a)

În raionul Cîmpeni

UNELE MĂRFURI PRISOSESC, IAR ALTELE LIPSESC

Raionul Cîmpeni formează astăzi însăși „anima” Apusenilor. O bună parte din locuitorii de aici lucrează ca mîneri în bazinele Baia de Arleş, Roșia Montană și Buciumi, alții sînt muncitori forestieri, lucrează în cooperativa meșteșugărească sau sînt crescători de animale. Cu toții au venituri bune care le permit să solicite cantități importante din cele mai furtive mărfuri. Cum satisface comerțul cerințele specifice Țării Moților?

Am vizitat recent centrele urbane și miniere, exploatarea forestieră și un număr de localități rurale. Este vizibilă acțiunea de modernizare, de înzestrare la nivel mai înalt al rețelei comerciale. La Baia de Arleş s-a construit un complex comercial nou, avînd la parter un magazin alimentar cu autoserviciu, o măcelărie, o unitate pentru legume și fructe, un restaurant, iar la etaj sectorul de produse industriale. În comuna Lupșa, Bistra, Al-

sume importante, nu există nici locuri corespunzătoare de depozitare, astfel că unele din ele se degradează. Dar nu numai atât. După cum ne-a spus gestionarii din centrele miniere, întreprinderea comercială raională execută de multe ori comenzi cu întârzieri de 7-10 zile. Explicația că întreprinderea nu dispune de suficiente mijloace de transport nu rezolvă întotdeauna problema. Mai degrabă este vorba de neafirmarea rațională a acestor mijloace, căci în timp ce magazinele sînt deschise și înainte, și după amiază, la depozitul I.C.R. se lucrează numai pînă la ora 13. Dacă programul ar fi modificat, camioanele ar putea transporta mărfurile toată ziua.

S-au făcut unele eforturi pentru modernizarea serviciilor, între care organizarea unor magazine alimentare cu autoserviciu. Dar acestea nu primesc cantități suficiente de mărfuri preambalate:

● În Țara Moților — magazine universale și complexe moderne ● Cum e satisfăcută cererea de consum sau despre basmalele înflorate din Brăzești, care se cumpără la... Cluj

bac, Avram Iancu, Gîrda și în alte centre funcționează magazine universale noi, bine dotate. În momentul de față, rețeaua comercială a raionului are peste 180 de unități — de bună seamă încă insuficiente decît în ceea ce privește numărul de cele peste 400 de sate și cîtune pe o suprafață înfrîșă, unele greu accesibile. Totuși, prin această rețea se desfac an de an tot mai multe produse. O singură cifră: în 1965 s-au vîndut mărfuri în valoare de 169 milioane lei, adică dublu față de 1963.

Sarcina aprovizionării și deslăcerii în acest raion revine cooperativelor, care, pentru cele două categorii, centre miniere, cît și pentru mediul sătesc. În activitatea acestor rețele se manifestă însă unele lipsuri. Să ne oprim în primul rând la centrele miniere. În magazinele de la Baia de Arleş și Roșia Montană nu se poate spune că raturile sînt goale. Dimpotrivă, ele sînt chiar încărcate. Lipsesc totuși unele sortimente din cele mai solicitate: stufe, tricotate de lînă și bumbac pentru bărbați și femei, dar mai ales pentru copii. La 1 septembrie lipseau și uniformele pentru elevii de la ciclul I. Lipsa acestor produse îl face pe mîner să se deplaseze la Cluj, Turda etc.

L-am întrebat pe tovarășul Gheorghe Șușă, directorul întreprinderii comerciale raionale, cum se explică aceste goluri în aprovizionare. „Nu dăm unităților ceea ce primim — ne-a spus dintr-unul. Or, din sortimentele de mai sus ne-au fost repartizate cantități mici. În schimb, avem unele produse care depășesc necesarul de consum și a căror valoare se ridică, în momentul de față, la peste 700 000 lei. Se numără printre acestea cît produse industriale, cît alimentare — mai ales făină, apăracas, untură.”

Phenomenul se răsfrînge și asupra unităților de jos. „Am cerut, pentru trimestrul III, 35 tone de făină albă, alt cît știam că este necesar, dar am primit 75 tone, iar sate n-au trimis pentru mai bine de doi ani” — ne-a spus, neașteptat, tovarășul Eliu Șabota Coroi, președintele cooperativei de consum din Roșia Montană. În ațara faptului că sînt imobilizate în aceste produse

zahăr, orez, nici sticle de ulei imbuteliat; ar fi neapărat nevoie măcar de o instalație de imbutelit la centrul raional.

Unitățile comerciale din satele raionului Cîmpeni sînt destul de bine aprovizionate. Cu toate acestea, cerințele consumatorilor nu sînt satisfăcute în suficientă măsură, mai cu seamă pentru că nu se sînt seama de specificul local. La o constatare cu consumatorii din comuna Albac, mulți au semnalat că aici se trimit pantofi femeiești cu toc înalt și virțuri ascuțite, care nu pot fi utilizați în condițiile drumurilor de munte. De asemenea, se solicită pantofi și ghete bărbațești cu talpă de cauciuc. Și, deși asemenea mărfuri se produc în cantități suficiente, ele nu sînt repartizate acestor localități. La Lupșa se solicită stîmburii imprimate de tot felul. Ele au lipsit însă toată vara și cu sosită abia acum în cantități mici. În satul Brăzești se poartă năframe înflorate. Femeile și fetele și le cumpără înșă de la Cluj. Pare ciudat, dar iată că și pentru asemenea mărfuri oamenii sînt puși pe drumuri. În aceste cazuri mai pot fi invocate cauze „cauzele obiective”?

Este limpede că atunci cînd se face repartizarea fondului de mărfuri pe regiune trebuie să se țină seama, într-o măsură mai mare, de faptul că în raionul Cîmpeni există centre urbane și miniere unde cerințele diferă substanțial de cele din mediul rural. Cît privește lipsurile semnalate în legătură cu activitatea unității raionale a cooperativei de consum, ele pot fi îndreptate printr-o muncă mai organizată, un control și o îndrumare mai operativă a aparatului comercial. Ar fi, de asemenea, cazul ca Uniunea raională a cooperativei de consum Cluj să ia în considerare cu mai multă atenție cerințele naturale din Munții Apuseni, acordînd un sprijin sustinut în direcția lătrării rețelei de deslăcere, construirea unor depozite de mărfuri la centrul de raion, completării mijloacelor de transport și mai ales, studierii mai atentă a cerințelor de consum.

AI. MUREȘAN
coresp. „Șcînteii”

AU ÎNCEPUT CONTRACTĂRILE PENTRU ANUL VIITOR

La București, Sîncal și Eforie au început lucrările de contractare a mărfurilor pentru anul 1967.

Experiența de pînă acum, precum și numeroasele propuneri făcute cu ocazia Conferințelor pe țară a lucrătorilor din comerț au dus la îmbunătățirea sistemului de contractare și livrare a mărfurilor. Astfel, începînd cu anul viitor, mărfurile metalo-chimice vor fi livrate pe bază de comenzi directe ale unităților comerciale, renunțîndu-se la centralizarea comenzilor de către M.C.I., defalcarea mărfurilor pe organizații comerciale etc. De asemenea, stabilirea cantităților de mărfuri pe fiecare regiune se face de către organizațiile comerciale regionale pe baza studiului cererii.

Pentru mobilă, contractele se încheie direct între organizațiile comerciale din centrele regionale și întreprinderile industriale.

(Agorpes)

Primele frunze ale toamnei Foto: R. Costin

Privire în recipientul oboselii

Convorbire cu dr. Leonid PETRESCU

Oboseala a devenit obiectul preferat de studiu al oamenilor de știință din numeroase domenii. Explicația acestui interes crescînd poate fi găsită în faptul că oboseala omului de azi nu este similară cu aceea a semenilor noștri din deceniile și veacurile trecute. Una din dovezile cele mai evidente înne de faptul că pe atunci oboseala era în primul rînd de natură fizică. Deci, ce ne obosește cel mai mult? Pe această temă, redactorul nostru Valentin HOȘU a avut o convorbire cu dr. Leonid PETRESCU, cercetător principal la Institutul de igienă din București.

— În cartea „Biografia oboselii”, mi-a atras atenția deseori următorul fapt: mare de sticlă, în care își revărsau conținutul alte vase mai mici. Ce legătură are cu oboseala?

— Oboseala se... strînge din nenumărate acțiuni și activități ale noastre. Practic vorbind, dintr-un pahar curge monotonia, din altul condițiile proaste de mediu — iluminatul insuficient, frigul sau căldura prea mare, zgomotul ridicat la indici greu de suportat. Parcă înfrîng neîntrerupt dintr-un burlean se adaugă alimentația nerățională. O contribuție substanțială își aduce și recipientul pe care scrie „intensitate și durată muncii fizice și intelectuale”. Dacă omul este bolnav sau are dureri, noi factori de creștere a oboselii vin să se adauge.

— Nu există vreun... robinet prin care să se scurgă aceste reziduuri?

— În principal, sînt cele două „opturi” — de odihnă și de somn. Cînd este vorba despre un efort fizic susținut (ridicarea sau transportul de greutăți, spargerea lemnelor cu toporul, costul manual), oboseala musculară și reflectarea ei în sistemul nervos, remediul este simplu. Dar cum asemenea activități au dispărut în mare parte — mașini automate, mecanizarea extinsă înlocuind mușchii — cauzele oboselii și remediile respective sînt mai complexe.

Monotonitatea unei munci este astăzi combătută în multe feluri. Omul, în general, trebuie să alterneze, înțir-un fel sau altul, solicitarea fizică și psihică. De pildă, în munca la bandă, se intercalează pauze și scurte și frecvente, sau se apelează la gimnastică, nu neapărat pentru a dezvoltă mușchii, ci pentru a devia activitatea sistemului nervos central. Utilizarea timpului liber pentru acțiuni cu totul diferite de cele profesionale are o însemnătate extraordinară pentru împiedicarea surmenajului sau asteniei. Din nefericire, puțini sînt cei care acordă importanță acestui „tratament”. Medicamentele? Pe cît posibil, evitarea tranchilizanțelor, somniferelor și altor inhibitoare sau excitante (cafea în cantitate exagerată), care adesea dezechilibrează organismul și-l împing peste linia care declanșează astenia nervoasă.

— Se vorbește foarte mult despre oboseala provocată de zgomot, lumină, caldura, căldura și frigul. Care este însă aportul vasului pe care

scrie: „muncă fără spor, conflicte, insatisfacții, încezeală”?

— În recipientul oboselii, acestea din urmă aduc un volum determinant. Abuzul de sedințe, discuțiile interminabile, fără rost, șicanele mărunte dintr-un coleg sau chiar ranchiuna sînt factori esențiali în oboseala din primul „opt”. Nimic nu obosește, pare-se, mai mult decît timpul pierdut în zadar, împuritat din

scrie: „muncă fără spor, conflicte, insatisfacții, încezeală”?

sută din calitate. Memoria poate fi „pierdută” prin lipsa de antrenament și „cîștigată” antrenînd-o! Munca în asalt, de exemplu, este oboșitoare, în primul rînd, pentru că iese din obișnuința noastră, forțînd sistemul nervos central.

— Regimul vieții familiale are repercusiuni asupra primului „opt”?

— Desigur. În literatura de specialitate, în fișele medicale ale unor

PE TEME MEDICALE

viață socială și familială. Sînt oameni care obosesc repede în profesii unde nu depun eforturi mari, dar cu care nu sînt obișnuși sau, mai simplu, în care nu găsesc satisfacție. Lipsa unei tînte este generatoare de oboseală gratuită. Sînt foarte mulți cei care depun o muncă susținută, necesită un efort mare și totuși nu obosesc. Aici își spune cuvîntul, în primul rînd, antrenamentul. Atît în munca fizică, cît și în cea intelectuală, antrenamentul are o însemnătate extraordinară. Un mușchi inactiv o săptămînă își pierde 30 la

stenic, se întîlesc des cazurile cînd conflictele cu sotul sau soția, cu părinții, copiii, provoacă o continuă stare de oboseală. Sînt apoi cei care neglijează somnul; cei ce se mulțumesc cu 5-6 ore de somn zilnic sînt, conform statisticilor, candidați siguri la oboseală cronică. Noaptea, oricum ar fi pierdute, sînt factori agravanți și nimeni nu-i este permis să vină la serviciu deja „surmenat”.

— Se spune că oboseala ar fi... necesară. Nu-i o exagerare?

— Este într-adevăr necesară oboseala (ca sem-

nal de alarmă), dar apariția ei trebuie să se producă numai la sfîrșitul zilei de muncă. Oboseala care se ivește încă de la primele ore de activitate este anormală și atunci trebuie consultat medicul, dar trebuie revizuit și modul de viață. Din punct de vedere științific, munca propriu-zisă nu apare ca sursă de oboseală, ci doar colateralele ei. Munca obișnuită, de zi de zi, reprezintă pentru sistemul nervos un factor comun, pe care ține să-l nîmițească, cu care este perfect adaptat. Un alt „robinet” prin care se scurge oboseala este atît de vechi încît unui tocmal de aceea îl neglijează. Cu aproape două mii de ani în urmă, Celsus scria: „levat lassitudinem etiam laboris mutatio” — adică „schimbarea ocupației (feului de muncă) înlătură oboseala”. Nimic mai adevărat decît necesitatea acestei alternanțe a ocupațiilor; de pildă, perioada de odihnă a unui muncitor trebuie să includă multă activitate intelectuală, după cum în repausul său, un observator al tablourilor de comandă din uzinele automatizate, sau un scriitor trebuie să facă o intensă activitate fizică.

Totodată, la Baia Mare a început modernizarea străzii Victoria, una dintre cele mai importante artere de circulație din localitate și s-a dat în exploatare o nouă bază auto, avînd o capacitate de 200 autobuze. Recent parcul auto al întreprinderii comunale din Baia Mare a primit șase autobuze noi.

Militantă de frunte a mișcării socialiste românești

Născută la 14 septembrie 1856 la Botoșani, Sofia Nădejde — pe numele tatălui, Băncilă Gheorghiu — era sora mai vîrstnică a pictorului Octav Băncilă. O mare parte din viața și-a petrecut-o în modesta casă din strada Sărărie, unde era și clubul socialistilor din Iași. Desfășurînd mai bine de jumătate de veac o activitate de militant socialist, Sofia Nădejde a putut să parcurgă, în rîndurile mișcării noastre muncitorești, întregul drum istoric de la începuturile socialismului pînă la instaurarea regimului democratic.

Începîndu-și activitatea într-o perioadă cînd în fața cercurilor revoluționare muncitorești din România se punea problema clarificării ideologice, Sofia Nădejde se înscrie printre promotorii educației și răspîndirii ideilor socialismului științific în țara noastră. Debutul publicistic și-l face în gazeta „Femeia română” (1878), colaborînd apoi în paginile revistelor „Contemporanul”, „Emanciparea”, „Dacia literară” ș.a. În numeroase articole publicate în „Contemporanul” — publicatie care a avut un rol de seamă în răspîndirea marxismului și creșterea conștiinței de clasă a proletariatului român — Sofia Nădejde, deși la început cu anumite limite legate și de insuficienta cunoaștere a marxismului, tratează probleme legate în-deosebi de emanciparea femeilor și atragerea lor în activitatea mișcării muncitorești. „Izbînzile muncitorilor” — scria Sofia Nădejde în articolul „Rolul femeii în mișcarea socială” — vor fi desigur mult mai mari cînd vor fi cîștigate și prin sprijinul femeilor.

Sofia Nădejde a popularizat, de asemenea, după Darwin, A. Spencer și în special după lucrările sociologului Letourneau teme cu caracter etnografic privind situația femeii la diferite popoare, a arătat legătura dintre emanciparea femeii și necesitatea combaterii mistificării, răspîndirii științei și culturii în mase, subliniînd înșă caracterul social al acestei probleme, căreia numai socialismul îi poate asigura soluționarea.

O altă problemă abordată de Sofia Nădejde, în special în paginile „Contemporanului”, este cea referitoare la situația grea a țărăni-

miș din vechea Romînie. Pe lîngă demascarea exploatarii și mizeriei, a lipsei de drepturi politice și a umilințelor de tot felul la care era supus țărănul român, autoarea a poziție critică, în materialele sale, împotriva unor lucrări contemporane, care condiționau îmbunătățirea situației materiale a țărănimii de ridicarea instrucției publice.

Alături de alți militanți socialiști, Sofia Nădejde a contribuit la crearea în 1893 a primului partid muncitoresc (P.S.D.M.R.), a cărui făurire a constituit un însemnat pas pe calea înfrîngii socialismului științific cu mișcarea noastră muncitorească. Participa la conferințe și congrese, unde cuvîntul ei era ascultat cu atenție și respect, subliniînd stăruitor necesitatea educației revoluționare a clasei muncitorești. „Numai o muncitorime conștientă — arăta ea — se va putea dezrobi, căci dezrobirea o poate aștepta numai de la sine însăși”.

După 1900, paralel cu activitatea în rîndurile mișcării socialiste, Sofia Nădejde desfășoară o susținută activitate scriitoricească. Culegerile: „Din chinurile vieții”, „Fiecare la rîndul său”, „Nuvele”; romanele: „Robia banului”, „Părinți și copii”; dramele: „Fără noroc” și „Vae victis” reiau tematica socială, dezbăt situația femeii și a copilului în societatea capitalistă. Sofia Nădejde s-a remarcat, de asemenea, ca o traducătoare de seamă. A tradus din Jules Verne, Maxim Gorki, H. Steniewicz, Prosper Mériemé ș.a. Moare la 12 iunie 1946.

Bogata sa activitate o înscrie pe Sofia Nădejde, luminoasă figură care unea cultura înaintată și erudiția cu atașamentul cald față de interesele oamenilor muncii, printre militanții de frunte ale mișcării socialiste din Romînia.

Angaajat în marea operă de construire a socialismului, sub conducerea înțeleaptă și clarvăzătoare a Partidului Comunist Român, poporul nostru obține astăzi mărețe realizări prin care cinstește amintirea militanților mișcării muncitorești, printre care s-a numărat și Sofia Nădejde.

Milică MOLDOVEANU

Modernizarea unor șosele maramureșene

BAIA MARE (coresp. „Șcînteii”). — În regiunea Maramureș se desfășoară în prezent lucrări de modernizare a peste 100 km de șosele: Negrești-Sighetu Marmăției, Hidaaga-Cehu Silvaniei, precum și barajul Strimțor, cabana turistică „Izvoarele”. Vor fi astfel legate prin șosele asfaltate centrele raionale maramureșene Sighetu Marmăției și Cehu Silvaniei și se vor îmbunătăți comunicațiile dintre orașul Negrești, centrul administrativ al raionului Oaș și alte localități din regiune.

Totodată, la Baia Mare a început modernizarea străzii Victoria, una dintre cele mai importante artere de circulație din localitate și s-a dat în exploatare o nouă bază auto, avînd o capacitate de 200 autobuze. Recent parcul auto al întreprinderii comunale din Baia Mare a primit șase autobuze noi.

Alte cărămizi zburătoare

Noul volum pentru copii al lui Radu Nor, în pregătire la Ed. Inedit, cîntărește aici mai mult nărușul puțin decît 12 kilograme! Cei mici nu trebuie însă să-și cumpere de pe acum camionete, deoarece lucrurile s-au lămurit încă de ieri... Dar prin cîte încercări n-au trecut ieri salariații serviciului administrativ al sus-numitei edituri! Trebuia trimis urgent, la Timișoara în

MICROFOILETON

Întreprinderii poligrafice „Banului”, un plic cuprînzînd macheta, manuscrisul și coperta volumului în discuție. Deci, „par avion”. Dar plicul-pachet nu avea 12 kg și deci nu putea fi imbarcat. Pe autor nu-l puteau delermina să-și scrie povestirile pe plăci de ardzie, pentru că de două mii de ani procedeele s-au constatat a fi prea obositoare. Și atunci, profitînd de o clipă de neatenție a lucrătorilor de pe șantier de construcții au fost „împurmulate” trei cărămizi. Dar nu ieșeau 12 kg; a mai fost nevoie de niște moloz și pietricele. Acum, pachetul, avînd cîteva zeci de grame de hîrtie, cîteva mii de cuvînte și canțelulea respectivă de pămînt ars și piatră de prund, putea fi expedit; ceea ce s-a și împlînat, cu „scrisoarea de transport” nr. 56 743.

Oare făcînd această greutatea avionului nu putea decola? Și mîi că, pe vremuri, baloanele avau la bord niște saci cu nisip, care erau avarizorii, din cînd în cînd, pentru ca balonul să se înălțime. Dacă avionul-curs de ieri trebuia să se ridice, dintr-un motiv sau altul, prea puțin? Fata, oare aruncate cărămizile? Și sînt alți de multe, în alii de multe avioane, înțit s-ar putea construi cu ele un bloc de 100 etaje. Nu s-a împlînat însă nici o nenorocire. Cărămizile au fost recepționate și, pe seama, depozitate într-un loc anume; poate vor fi necesare după lipsirea volumului și trimiserea lui înopot, Editurii Ineditului. Deci, cărămizile vor zbura în continuare, ambele frumoase, pufînd inscripția-stîmpila „IMPRIMATE”.

Și acum o sugestie pentru Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor: să se ia legătura cu o fabrică de cărămizi sau alte materiale refractare, pentru producerea în serie a unor cărămizi speciale (un fel de containere). Eventual, să poarte pe ele direct stîmpila respectivă (ca poartele amforilor din Rhodos, Chios, Thasos) și să aibă un orificiu în care să se introducă sulul de hîrtie tipărit sau numai în manuscris. În felul acesta, nu s-ar mai descompune nici canțelulea de cărămizi „normale” de pe șantierul de construcții.

V. HOȘU

URMĂRILE TRAGICE ALE EXCESULUI DE VITEZĂ

Seara zilei de 8 septembrie a.c. Pe șoseaua națională București-Pitești, zeci de autovehicule circulă în ambele sensuri, ducînd la destinație oamenii, tot felul de produse. Circulația decurge normal: viteza în limitele admise, semnalizări, depășiri regulamentare.

Această ordine este tulburată de autoturismul nr. 1—Bt—2868, care aleargă spre București cu viteză de 160 km, depășind unul după altul autovehiculele din față. Și prin localități continuă să meargă cu viteză nelegală. La intrarea în Găești se angajează în depășirea unui tractor cu o remoră plină cu lemne. După ce încalcă regulile de circulație mergînd cu viteza nepermisă, conducătorul autoturismului nici nu se asigură dacă drumul e liber. Așa se face că în clipa cînd se angajează în depășirea tractorului se pomeneste în fața unui alt autovehicul care merge în direcție opusă. Ce-a simțit, ce-a gîndit și ce-a dorit să facă în acea fracțiune de secundă conducătorul autoturismului nu va mai putea spune nicodată. Fapt e că a virat scurt spre stînga, n-a frînat și mașina s-a izbit de un copac de pe marginea șoselei făcîndu-se fîndări. Un grav accident de circulație, cu urmări tragice. Victimele: Stelică Trădescu, de profesie inginer mecanic, cu domiciliul în Timișoara, posesor al autoturismului și al carnețului de conducere auto de mai

puțin de un an, a murit pe loc și soția sa care a murit după cîteva ore la spitalul de urgență din București.

Cele relatate mai sus s-au întîmplat în dreptul kilometrului 95. În fața unor astfel de cazuri te întrebîi nedumerit: ce l-a îndemnat pe conducătorul acestui autoturism să facă slalom printre mașinile de pe șosea?

Tov. locotenent-major Ion Tîlviț, șeful grupei de circulație Găești, a cercetat acest caz. L-am solicitat părerii despre cele întîmplate.

— Am sosit — ne-a spus interlocutorul — la cîteva clipe după comiterea accidentului. Se făcuse de acum întinerul. Au fost luate imediat măsuri de salvare a soției care mai era încă în viață. După cum știți, nu s-a mai putut face nimic. Noi, cei care supraveghem circulația, putem aprecia dimensiunile accidentelor provocate de excesul de viteză, de neatenția la depășiri și semnalizări cu care unii conducători auto circulă. Pe unii dintre aceștia îi oprim înainte de a ajunge la un astfel de deznodămint. Dar cum noi nu sîntem peste tot, fiecare trebuie să fie conștient de consecințele vitezei excesive. Nu se cuvine ca morții să fie vorbiți de rău. Pe simți însă simți să vorbești despre acest accident, pentru motivul bine întemeiat și omensc de a deschide ochii amatorilor de viteză asupra pericolului care-l a-

menință. Jocul „de-a viteza” l-a costat viața pe Stelică Trădescu. A făcut ca un copil de numai 9 ani, fiul său, să rămînă orfan de ambii părinți. Dar consecințele puteau fi și mai grave. Numei întîmplarea a făcut ca mașina să se izbească de un copac, să nu intre într-un alt vehicul, să nu ducă la pierderea celui viu.

Circulația pe străzi și șosele nu este un joc „care aleargă mai repede”. Există reguli de circulație, anumite limite de viteză strict stabilite de lege. Nerespectarea lor, lipsa de atenție pot transforma oameni cinstiți în infractori. Tocmai de aceea cel care se urcă la volan, fie că e profesionist, fie că e amator, își ia în mare răspundere. Securitatea vieții lui și a altora depinde de seriozitatea și priceperea cu care conduce autovehiculul, de grînja cu care respectă regulile de circulație. Cel de la volan n-are dreptul să mearse nicidecum ușurință, nici oarbă încredere în „steaua lui” socotind că nu i se poate întîmpla „tocmai lui” ceea ce pătuse alții.

Pentru evitarea accidentelor cu urmări tragice, cei care urcă la volan trebuie să înțeleagă că conducerea unui autovehicul, în condițiile circulației tot mai intense, nu este un joc ci o treabă foarte serioasă și de mare răspundere.

Ștefan DINICA

Raid-anchetă în regiunile Galați, Banat și Suceava

ÎN OBIECTIV: ÎNSĂMÎNȚĂRILE DE TOAMNĂ

GALAȚI

Gata pentru un „start” bun

În toamna aceasta, în regiunea Galați, vor fi însămînțate aproape 224.000 ha cu diferite culturi, din care 210.200 ha cu grâu și secară. Față de anul trecut, pregătirile pentru însămînțări sînt mai avansate. Pînă la 7 septembrie, au fost arate 117.000 hectare. Pe unele din aceste suprafețe s-au făcut și lucrările de întreținere. În prezent sînt pregătite pentru a primi sămînța de grâu și secară aproape 108.600 ha. Cele mai bune rezultate au fost obținute în raioanele Galați, Făurei și Brăila.

De la 25 august sînt gata pentru „start” și cele 1.366 poliăscuiri și 1.936 semănători nensare în campanie. Și sămînța este asigurată. În gospodăriile de stat din cadrul trusturilor Brăila-Iuncă, Brăila-terasă și Galați, precum și în cooperativele agricole s-a condiționat 99 la sută din sămînța de păioase.

O problemă importantă a căreia trebuie să i se acorde mai multă atenție este schimbul de semînțe pentru loturile semincere. Pînă acum cîteva zile nu s-au ridicat din baze decît cantități destul de mici din cele 1.217 tone repartizate în acest scop.

Multă bătaie de cap dă conducătorilor cooperativei agricole aprovizionarea cu îngrășăminte chimice. Din cele aproape 10.500 tone azotat de amoniu și superfosfat, contractate pentru a fi livrate în trimestrul III, au sosit, pînă la 4 septembrie, mai puțin de jumătate. Uniunea regională a cooperativei agricole și consiliul agricol ar trebui să se ocupe mai degrabă de această problemă, precum și de repartizarea judicioasă a îngrășămintelor pe raioane, în funcție de necesitățile fiecărui.

Regiunea Galați este pregătită să ia un „start” bun în apropiată campanie de însămînțări. Pentru ca totul să se desfășoare bine, trebuie impulsionate efectuarea schimbului de semînțe pentru loturile semincere, aprovizionarea cu îngrășăminte chimice și încorporarea lor în sol.

Florea AUREL

BANAT

Cu toate forțele la pregătirea recoltei viitoare

În numeroase unități agricole din regiunea Banat au fost arate suprafețele prevăzute, s-a condiționat sămînța și se lucrează de zor la fertilizarea solului. Cooperatorii din Becherecu-Mic, Cărpiniș, Checea, Diniș și din multe alte unități au creat toate condițiile pentru ca, o dată cu sosirea perioadei optime, să înceapă semănatul grîului. Datele centralizate la Consiliul agricol regional arată că pînă la 7 septembrie au fost executate arături pe 42 la sută din terenurile destinate semănăturii de toamnă, s-au condiționat 71 la sută din semînțele necesare. Lucrările sînt mai avansate în unitățile agricole din raioanele Sînnicolau-Mare, Timișoara, Arad și Deta.

Cu toate că timpul este destul de înaintat, în unele locuri pregătirile pentru semănăt se desfășoară în ritm necorespunzător. Este adevărat că timpul piolos din ultima vreme a îngreunat efectuarea lucrărilor. Dar, în regiune, nici atunci cînd au existat condiții bune nu s-a realizat viteza zilnică planificată la arături. În ultima vreme au fost cazuri cînd, din 10.300 ha s-au arat zilnic numai 4.100 ha. Așa se face că la cooperative agricole cum sînt cele din Sîndreii, Bencecu de Sus, Remetea Mare, Chevereș și în alte locuri mai sînt de arat suprafețe foarte mari. Conducerea unor cooperative agricole aruncă vina pe „timpul nefavorabil”. S-a constatat însă că unități vecine cu cele amintite au terminat aceste lucrări.

Și în ce privește condiționarea semînțelor sînt rămîneri în urmă. Dacă în unitățile din raioanele Sînnicolau-Mare, Timișoara și altele, lucrarea este pe termenat, în cele din raionul Făget ea abia a început. Această situație este și în raionul Lipova.

Tempul care a mai rămas pînă la declanșarea campaniei de însămînțări este destul de scurt. Organele agricole regionale și ra-

ionale, conducerea S.M.T. și ale cooperativei agricole sînt chemate să ia măsuri urgente pentru recuperarea grabnică a infirzierilor semnalate.

Ion CHIUJDEA
coresp. „Scintei”

SUCEAVA

Terenul pentru grâu trebuie ales cu mai multă grijă

Cu toate măsurile luate de organele agricole din regiunea Suceava, pe teren se constată o serie de deficiențe, care trebuie grabnic înlăturate. În raionul Rădăuți, pînă la data de 11 septembrie au fost făcute arături pe 45 la sută din suprafețele destinate însămînțării grîului. Rezultatele obținute în diferite unități agricole demonstrează că pregătirile pentru semănăt ar putea fi mai avansate. Cooperatorii din Siret și de însămînțat în acest an 500 ha cu grâu și 25 ha cu secară pentru masă verde. În vederea desfășurării lucrărilor în condiții bune, întreaga cantitate de semînțe a fost condiționată, s-au trimis din vreme probe de semînțe la laborator, s-au repartizat terenurile pe brigăzi. În această cooperativă, pregătirea terenului se desfășoară, însă, în ritm nesatisfăcător. Pînă în prezent, nu au fost arate decît mici suprafețe din cele 345 ha prevăzute a fi însămînțate cu grâu după leguminoase și păioase. Rezultate nesatisfăcătoare la pregătirea terenului sînt și în alte unități agricole din regiune. Așa se explică de ce pînă la 7 sep-

Florea AUREL

tembrie în întreaga regiune au fost arate doar 98 la sută din terenurile destinate însămînțării de toamnă.

Pentru asigurarea semînței corespunzătoare, numeroase unități vor trebui să schimbe însemnate cantități de grâu. În cele mai multe locuri, schimbul se face anevoios. Cooperativa agricolă din Mihăileni, raionul Dorohoi, deși are de schimbat 24 tone de grâu cu cea din comuna vecină — Cîndești, pînă acum cîteva zile nu a transportat nici un kilogram.

Multe cooperative din acest raion nu au trimis la bazele de recepție grîul pentru schimb, pentru motivul că selectarea decurge într-un ritm necorespunzător. A întârziat și trimiterea probelor de semînțe la laborator în vederea stabilirii calității lor. Mai rău stau lucrurile din acest punct de vedere, în raioanele Gura Humorului și Fălticeni. Pînă la 4 septembrie, laboratorul din Suceava a primit din aceste raioane probe numai pentru jumătate din cantitatea semînței ce urmează a fi însămînțată.

Principala problemă care se pune, în aceste zile, este eliberarea terenurilor de culturile tirzii pentru a putea fi pregătite în vederea semănăturii. Sînt cooperative ca cele din Verești, Dumbrăveni, Siminicea, Siret, Derseca și altele, care au început recoltatul sfeclei de zahăr, cartofilor, floarelor soarelui, urmînd ca aici să însămînțeze grâu. Trebuie spus, însă, că, pe regiune, situația este cu totul nemulțumitoare din acest punct de vedere. Nu peste tot s-a ținut seama ca grîul să urmeze după plante bune premergătoare. Este de datoria consilierilor agricole raionale, a uniunilor raionale ale cooperativei agricole, a specialiștilor din unitățile agricole să îndrumze consiliile de conducere din cooperative să își organizeze în așa fel munca încît să elibereze la timp terenurile destinate culturilor de toamnă pentru a se putea face semănatul în timpul optim.

Nistor TUCU
coresp. „Scintei”

Două din cele 16 studii

(Urmare din pag. 1)

zătoare activității de cercetare, de specialiști cu experiență. Deci, ea ar putea deveni, din nou, o puternică bază de cercetare, unde să se experimenteze, în fază de pilot, tehnologiile stabilite prin cercetările de laborator, eliminîndu-se sau reducîndu-se importul de licențe.

— Eu susțin, ne-a spus secretarul comitetului de partid al uzinei, că singura soluție pentru rentabilitatea producției este dezvoltarea ei. L-am întrebat recent pe tov. ing. I. Velea, prim-adjunct al ministrului industriei chimice, dacă s-a ajuns la o concluzie realistă. Ne-a răspuns: „Cu Rîșnovul n-am hotărît încă nimic”.

Redăm și părerea tov. ing. IOAN BORDAS, secretar al Comitetului regional Brașov al P.C.R.: „Cunoaștem bine situația. Ne-a preocupat mult problema rentabilității Uzinei chimice din Rîșnov. O parte dintre studii au fost întocmite tocmai la recomandarea comitetului regional de partid. Am stat, de asemenea, de vorbă cu tov. ing. A. Diaconescu, adjunct al ministrului industriei chimice. Ni s-a răspuns că o parte dintre produsele respective se fabrică, ori se vor realiza, în viitor, pe instalații de mare capacitate și la un preț de cost scăzut. Am mai propus ca Rîșnovul să se contopească cu CHIMIGAZ, dar și această propunere a căzut. Nu știm ce planuri are ministrul”.

Am căutat să aflăm și punctul de vedere al tov. ing. I. VELEA, prim-adjunct al ministrului.

— Am dori să scriem despre Uzina chimică Rîșnov. — Foarte bine, este o uzină cu rezultate frumoase. Este adevărat, în D.I. VELA, director tehnic în Direcția generală a industriei petrochimice (n.r.) care cunoaște bine problema...

Ne-am retras împreună cu directorul tehnic. I-am expus motivele care ne-au determinat să ne adresăm ministrului, pentru a afla răspuns la întrebarea: „Cum poate deveni rentabilă producția Uzinei chimice Rîșnov?”. Neîniind documentat, interlocurilor ne-a propus: „Veniți peste trei zile, întrucît nu cunosc bine problema”. Ne-am reîntîlnit peste trei zile.

— Cred că nu ar fi rentabil să se dezvolte uzina din Rîșnov, ne-a spus din capul locului tov. ing. IOAN MUSAT, de la serviciul producție al direcției generale amintite, prezent la discuție.

— Conducerea uzinei a înaintat ministrului și alte soluții de rentabilitate, cuprinse în 16 studii. — Toate studiile uzinei au fost respinse de consiliul tehnico-științific al ministrului. În acest an și pentru 1967 nu se prevede nici o schimbare.

I-am explicat directorului tehnic că răspunsul nu ne mulțumeste, la care, interlocurilor a intervenit: „Să mergem și să vedem ce spun

Pe graficul șantierului de la Brazi

Noi obiective terminate

Pe șantierul rafinării Brazi, unde se înalță unul dintre cele mai mari complexe din țară pentru cracarea distilatelor grele din petrol, au fost terminate principalele lucrări din prima etapă. Între altele a fost predată montajului platforma instalației pentru obținerea benzinelor cu cifră octanică 92, motoare pentru motoare Diesel rapide și gaze pentru chimizare de o înaltă puritate. La construcția acestora s-au folosit peste 16.000 mc beton

și circa 120 vagoane armături de oțel. Totodată, au fost încheiate lucrările de montaj la una dintre principalele coloane de fracționare, care are o greutate de 124 tone și o înălțime de 54 metri. Acum se montează cea de-a doua coloană, reactorul generator și conductele de legătură între instalații. În total, pînă acum au fost montate aproape jumătate din utilajele acestui obiectiv al cincinalului. (Agerpres)

PE URMELE ARTICOLELOR „SCINTEI”

„Daunele împrumuturilor restante”

La acest articol tov. Ing. T. BIRSAN, adjunct al ministrului minelor, ne răspunde următoarele:

Observațiile critice semnalate sînt în cea mai mare parte juste. Într-adevăr, șantierul din Cimpulung și-a încheiat activitatea pe anul 1965 cu pierderi de peste 10 milioane lei, datorită neîncadrării în cheltuielile planificate.

Spunem „în cea mai mare parte”, deoarece anumite cheltuieli suplimentare înregistrate, necesare activității normale a șantierului, nu au putut fi încasate de beneficiari, întrucît normele actuale de de-

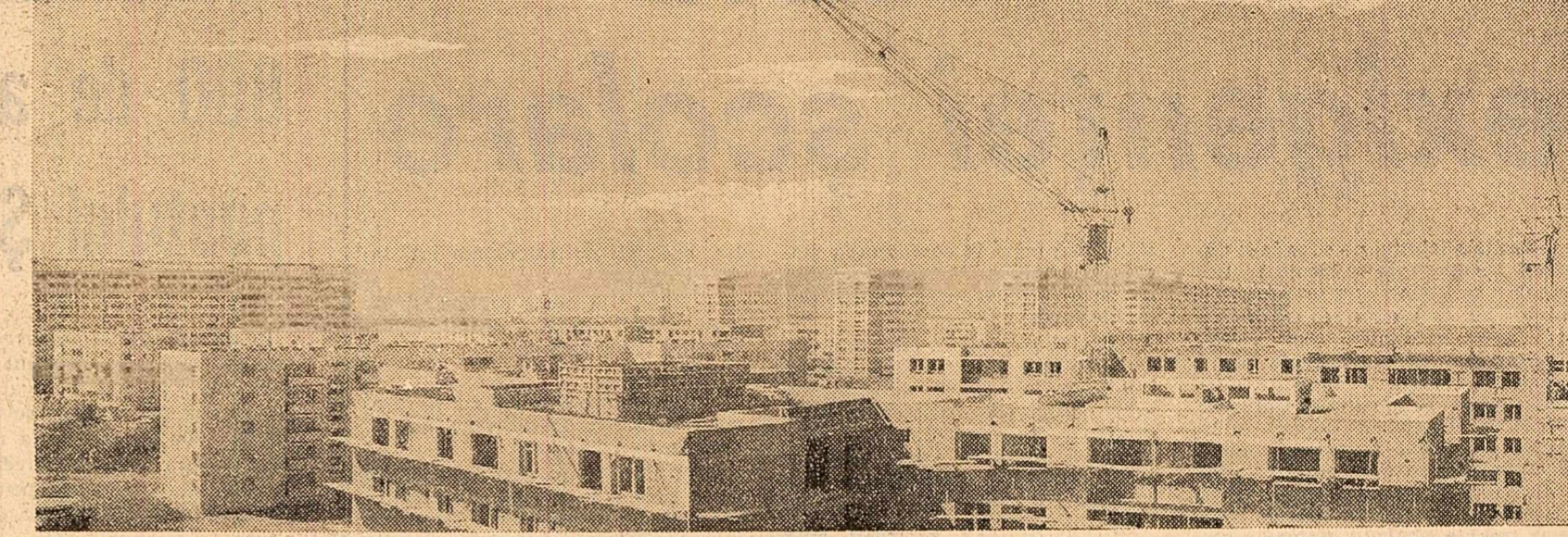
viz nu sînt puse de acord în toate cazurile cu prețurile reale și cu caracterul specific al unor santhere de construcție. Așa, de exemplu, normele de deviz prevăd pentru transport și manipulare materialelor o cotă care nu acoperă, în anumite cazuri, cheltuielile reale ale unor santhere cu puncte de lucru dispersate și la care distanțele față de gara cea mai apropiată sînt mai mari decît cele avute în vedere la acordarea cotei respective prin deviz. De asemenea, prețurile cu care constructorii achiziționează produsele de balastieră și confecțiile metalice sînt uneori mai mari decît cele prevăzute în devize. În această problemă s-au făcut mai multe intervenții pentru punerea de acord a normelor de deviz cu realitățile. După informațiile noastre, problema revizuirii normelor este prevăzută ca sarcină pentru C.S.C.A.S.

Nu este mai puțin adevărat că o parte din cheltuielile peste plan înregistrate de acest șantier se datorează unor deficiențe de organizare, de conducere și gospodărire. Conducerea acestui șantier a practicat o aprovizionare insuficient controlată, fapt ce a cauzat crearea de stocuri peste normativele financiare și, drept consecință, credite restante cu dobînzii penalizatoare. De asemenea, nu a urmărit îndeaproape respectarea cu strictețe a consumurilor specifice și pu a folosit cu maxi-

mum de randament utilajele din dotare. Din numeroasele analize făcute de minister, unele la nivel de colegiu, asupra activității Trustului de construcții și montaje miniere, care coordonează numeroase santhere plasate în toată țara, a mai reieșit că la lucrările de construcții miniere problema documentației tehnice a fost unul din motivele principale care a contribuit la înregistrarea unor indicatori necorespunzători.

Pentru îmbunătățirea activității de construcții-montaje a Trustului amintit, ministrul a luat o serie de măsuri care au început să-și arate roadele încă din semestrul I 1966. Mai întîmpinăm însă greutăți în încasarea promptă a unei părți din producția executată, datorită modificărilor ce intervin în documentații, fără asigurarea timpului necesar pentru corespunzătoare.

Din această cauză, constructorul are de suportat consecințele financiare pînă la încasarea producției realizate. Această problemă este în atenția ministrului, care urmărește înlăturarea deficiențelor prin promovarea unei mai bune colaborări între beneficiar, proiectant și constructor. Sînt întocmite planuri de măsuri concrete pentru fiecare poziție în parte, aflată în această situație, iar realizarea sarcinilor ce revin fiecărui compartiment este urmărirea personal de către adjunctul ministrului de resort.

În carierul Balta Albă din Capitală

(Foto Agerpres)

Practici dăunătoare în mînuirea fondurilor de investiții

Acționînd cu simț de răspundere, multe organizații de construcții-montaj, foraj și proiectare, cu cont de decontare la filiala orașului București a Băncii de investiții, se străduiesc să nu irosească fondurile alocate, obținînd bune rezultate în activitatea de investiții. Întreprinderea teleconstrucția din Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor, de pildă, pe primul semestru, a sporit productivitatea muncii planificată cu 6 procente și a înregistrat un beneficiu de 9.741 mil lei. Dar, se mai constată și unele practici contrare spiritului de prevedere în utilizarea fondurilor de investiții.

La sfîrșitul primului trimestru, Întreprinderea de construcții speciale industriale și montaj, din cadrul Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, a înregistrat o pierdere de 3,1 milioane lei, care s-a menținut și în trimestrul II. Conducerea întreprinderii nu a intervenit energetic pentru înlăturarea cheltuielilor neeconomice și a risipei. În schimb, printr-un artificiu, a împins pierderile în contul trimestrelor III și IV, ceea ce mă face să cred că conducerea I.C.S.I.M. depune multă stăruință pentru a găsi acoperiri și să sustragă atenția organelor bancare de la diagnosticarea cauzelor generatoare de risipă.

E de ajuns să relevăm izvorul celor aproape 1.200 mil lei, plățiți de întreprindere, pe semestrul I, ca dobînzii penalizatoare la împrumuturile restante. Permanent, I.C.S.I.M. înregistrează un volum constant de împrumuturi restante, garantate de forul tutelar. Conducerea ei, pur și simplu, s-a obișnuit cu aceste împrumuturi. La 31 martie a.c. valoarea împrumuturilor restante se ridică la 22.311 mil lei. Ele s-au format din cauza propoziiilor încălcări ale disciplinei economice-financiare. La 30 iunie, suma a scăzut la 15.850 mil lei, pentru ca în lunile următoare să manifeste, din nou, o tendință de creștere.

De ce, totuși, I.C.S.I.M. a încălcat disciplina economică-financiară? Fiindcă conducerea întreprinderii știa, era sigură, că undeva există o porțiță de ieșire — împrumuturile restante, care se acordă cu ușurință, și pentru care nu directorul, inginerul șef sau cel care au provocat pierderi suportă consecințele, ci tot economia națională. Iată de ce își reînnoiesc permanent punerea ca organele economice de sinteză din economie să revadă metodologia de acordare a împrumuturilor restante, iar o parte din consecințele proastei gospodăririi să fie suportată de cei care o produc și o admit.

La unele întreprinderi există și o altă practică. Beneficiarii de investiții comandă și recepționează utilaje cu și fără montaj, chiar dacă nu au asigurate condițiile de decontare, fapt care determină plata contravalorii acestora din contul de împrumuturi speciale, purtătoare de dobînzii penalizatoare de 18 la sută pe an. Așa au procedat, în tot cursul semestrului I, unitățile Întreprinde-

rii de aprovizionare cu materiale de construcții montaj din Ministerul Industriei Chimice, cu împrumuturi speciale de circa 30.000 mil lei. Fabrica de elemente de automatizare, aparținînd de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini — de circa 12.269 mil lei.

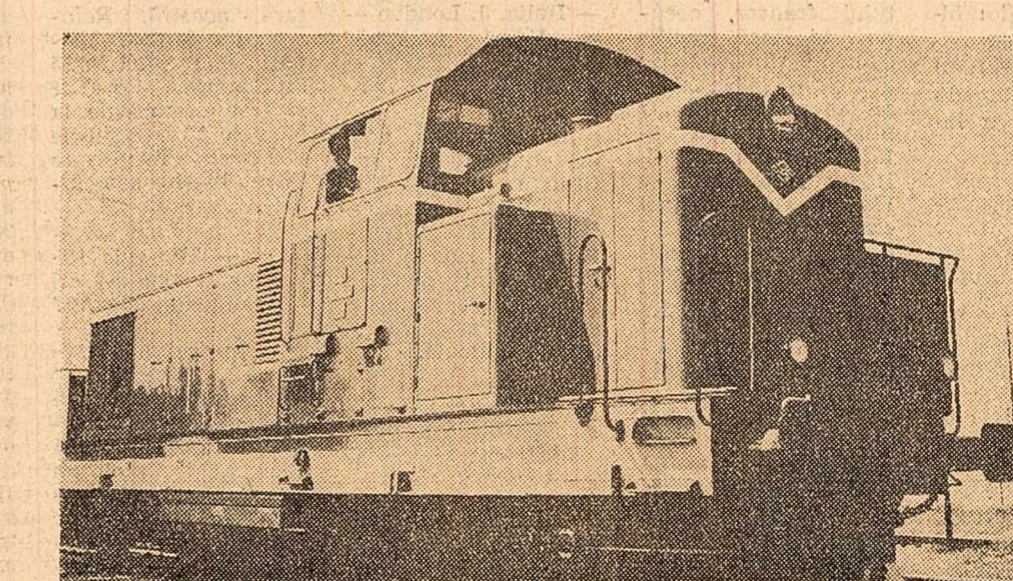
Cel puțin, întreprinderile enumerate au suportat, fără să obiecteze, dobînzile de 18 la sută. Creдем că în anii următori ele vor evita pentru todeauna achiziționarea de utilaje pentru care nu au fonduri de unde să le plătească. Alte organizații de construcții-montaj, foraj și proiectare, precum și unii beneficiarii de investiții, după ce că reușesc la practica amintită, încearcă să se susțină de la plata acestor penalizări, recușînd la decontarea realității. Cum procedează? La sosirea la bancă a documentelor de plată trimise de furnizori, ele solicită amînarea plății sub motivul neprimirii mărfurilor, deși acestea au fost recepționate. Cazuri concrete: Energoconstrucția cu șantierul 4 Termoficării pentru 190 de documente, în valoare de circa 10.000 mil lei. Cu ocazia controlului efectuat de către organele filiale noastre s-a constatat că amînarea plății pe timp de 20 de zile, pe care o ceruse întreprinderea citată, era total nefondată, întrucît materialele și utilajele fuseseră primite cu 15 zile mai devreme. Potrivit prevederilor financiare, organele băncii i-au aplicat penalizări care, după părerea mea, ar trebui neîntîrziat recuperate de la cei vinovați de nereceptarea dispozițiilor legale.

Fiindcă tot ne referim la problema mijloacelor tehnice prezente, că, unele conducători de întreprinderi și-au făcut o practică din achiziționarea de utilaje cu montaj, deși acestea nu le sînt necesare, și care, la admiterea la finanțare vin cu fel de fel de justificări, pentru ca la scurt timp să le declare „disponibile”. Iată cîteva exemple: Fabrica de produse lactate București, cu utilaje în valoare de 580 mil lei, Uzina de Medicamente — de 1.460 mil lei, care a mai fost criticată în „Scintea”, „Color” — de 520 mil lei, Trustul de extracție București — de 823 mil lei. Cum se poate împăca o asemenea stare de lucruri cu asigurările date de conducerea acestor unități industriale, că vor veghea la cheltuirea cit mai eficientă a fondurilor de investiții? Cît despre procedul Fabricii de mașini unite și agregate București, nici nu ar mai merita să mai vorbim. Pentru a se sustrage controlului băncii și a nu mai plăti penalizări, aici s-au falsificat în mod voit actele prezentate la bancă.

Evident, practicile amintite nu constituie decît manifestări izolate ale răspunderii scăzute față de utilizarea fondurilor de investiții, și se datorează slabei gospodăririi și mijloacelor materiale și bănești, îndrumării și controlului superficial din partea unor organe tutelare. Legarea strînsă — prin regulamente create în acest scop — a cînterării conducătorilor de întreprinderi de calitatea rezultatelor economico-financiare obținute în activitatea de investiții ar asigura luarea măsurilor celor mai eficiente pentru evitarea pierderilor sau imobilizărilor de fonduri.

Consider că sînt necesare, în continuare, eforturi susținute din partea centralei Băncii de Investiții pentru simplificarea formelor de finanțare, creditare și decontare care mai frînează sau îngreunează mersul lucrărilor pe șantiere. S-ar putea simplifica metodologia de acordare a creditelor la organizațiile de construcții-montaj, foraj și proiectare, prin unificarea unor credite. Totodată, revin asupra unei propuneri mai vechi, de a se elabora de urgență instrucțiuni unitare pe probleme (finanțare, creditare și decontare), care să ușureze activitatea beneficiarilor, proiectanților și constructorilor, cit și a aparatului băncii.

Nicolae A. GRANCEA — șef contabil al filialei Oras București a Băncii de Investiții

Uzinele „23 August” din Capitală: de curînd a fost realizată prima locomotivă Diesel hidraulică de 1250 CP care poate fi folosită la transportul călătorilor și mărfurilor (Foto Agerpres)

Determinanta exigentei școlare

Nuanțele felurii pe care le-a căpătat noțiunea de exigență în trecerea secolelor peste pragurile școlii nu au separat-o niciodată de ceea ce este esențial pentru determinarea ei — știința de a-i preciza pe copii în măsura și în felul impus de societate. Cerințele moderne aruncă o lumină nouă peste conținutul acestui cuvânt, care frecventază tot mai des cancelariile școlilor noastre, ca semn că dascălii au înțeles spre ce înălțimi trebuie să tindă dinamica generală a muncii lor.

Dar, deși educatorii vorbesc a ceeași limbă când vorbesc de necesitatea exigenței în activitatea cu elevii, nevoia de a o spori din zi în zi — în practică se observă numai deosebit de a o înțelege.

Tin minte o profesoare care trecea drept dascălul cel mai competent, mai sever și mai pretențios din localitate. La lecție, deschidea catalogul pe care îl frunzărea în drepț și-n stînga, anume să răscălească bătăile inimilor.

— Aveți emoții, aveți emoții? spunea avrîndu-și privirile peste clasa înmărmurită în așteptare.

Cobora sub o singură gheșală nota cobora sub două, trei sau chiar patru puncte. După ce explica lecția nouă — într-o manieră de parcă niște copii de 14-15 ani ar fi putut înțelege pasul cu logica și claritatea — vedea iarși mina pe catalog:

— Să vedem cine repetă demonstrațiile pe care am făcut-o adăncăuri.

Tremurînd tot, elevul chemat la tablă făcea un disperat efort de memorie, apoi începea:

— Datele problemei sînt... Aplicăm formula...

— Care?

— Nu mi-o mai amintesc. Este prea lungă. Dar am notat-o exact în caiet.

— Daac! N-o știți! Vasăzică n-ai fost atent. Trece la loc 4 (sau chiar 3 după caz de „puțin atent” a fost școlarul).

Fără să știe că este într-o clasă de liceu, profesorul, în care pedagogul își supunea pe copii la eforturi care îl depășeau, pedepșind aspru imposibilitatea firească de a răspunde solicitărilor lui exagerate, era așteptat mereu cu inima strînsă de spaimă. Spre marea mîndrie a „exigenței” profesorei, însă, matematica se învăța de rupe. Dar ceea ce nu vedea dinăuntru era că elevii înghițeau formulele și demonstrațiile o dată cu minusculele adevăruri matematice ca pe niște doctorii amare, pe care trebuia să le tie pentru că altfel va fi vai de tine...

Mai tin minte un bătrîn profesor, de o competență rară, imbinată cu modestia și simplitatea. Lecțiile sale deveniseră o întrecere pasionantă în a învăța cit mai multe din cele ce se cereau știute, un permanent priel de emulație.

Cine găsește mai repede calea spre acest splendid adevăr matematic? spunea, lăsînd de o parte catalogul. Cine rezolvă mai inteligent și mai elegant problema enunțată? Cine?

Spunînd aceasta, își plimba domol privirile peste capetele copiilor, în colțul buzelor cu veșnicul zîmbet de înțelegere, de dragoste pentru ei.

Și matematica lui școlarii o știau dumnezeiește. Dar cită teorie, pentru că nici unul nu renunțase la pasionanta căutare în care profesorul s-a priceput să-i angajeze cu toată ființa lor. Dar încrederea în forțele proprii și spiritul creator? Dar voința, inițiativa, interesul pentru studiu și altceva altele care au venit să crească viguros pe terenul îngrîșit cu dexteritate pedagogică?

Nu, exigență nu înseamnă a pretinde elevului cit vrei de multe, să cuprindă clasa la un regim școlar silnic! Ca în orice operă colectivă, succesul în educație vine în măsura în care eforturile din școală vîntec spre celeași obiective, în fiecare an, în fiecare clasă și în fiecare cerințelor față de elevi. Chiar și numai „apăsarea” deosebit de veche despre sistemul acestor ce-

rințe lasă urme în conformația morală a copiilor. Și este deosebit de scrii altă? Dar e absurd! — se declară ota o mamă.

Sau: — Lasă-mă pe mine cu ce ț-a spus tovarășa învățătoare, tu fă cum cred eu că e bine.

Nepotrivirile acestor de vederi și de cerințe pe care copiii într-o permanentă și dureroasă incertitudine, tocmai atunci când are nevoie să învețe a distinge ce e bine și ce nu, ce e moral și ce nu!

Mi se pare că în tot acest conglomerat de neconcordanțe pe cit de mărunte pe cit de dăunătoare pentru opera educatorilor, directorul de școală poate avea un rol salutar. Și nu cred că e greu să pună ordine acolo unde e cazul. El stău la îndemîna convorbirilor cu învățătorii și profesorii, consilierii pedagogici, lectoratele cu părinții. Ele trebuie folosite în mai mare măsură pentru definirea exigenței, în folosul muncii viitoare, încă din prima etapă a anului școlar ce începe.

Stela PREDESCU

care să cunoască materia de „10”, că întotdeauna mai este loc pentru mai mult și mai bine. O seamă de cadre didactice sînt convise — cu temei — că elevul trebuie controlat riguros din prima zi de școală și pînă la ultima pentru că numai astfel se obișnuiește să-și facă datoria și culege folosace maxime din procesul instructiv-educativ. Pe cînd altfel se mulțumesc cu un control superficial și discontinuu. Mai departe, pentru categoria de „pedagogi” este important numărul celor ce știu elevii „la si”, în disciplina lor. Nu-i face să tresară o gheșală stridentă de exprimare ori lipsa unor cunoștințe elementare de istorie sau de geografie. Apoi, dacă pentru unii leocții nu poate faceți cu nici un chip pînă nu e ordine, curățenie și o liniște perfectă în clasă, pentru alții nu constituie un impediment băncile nealiniate, hîrțile presărate cu reșimul pe jos.

Ce reșimul pe jos și din toate acestea? Că pretențiile unor profesori sînt absurde din moment ce se bat cap în cap cu ale celorlalți și că, de bună seamă, nu e nici o pagubă dacă vorbesc încet, dacă ești atent cu ordinea și curățenia sau dacă nu știți cine a fost Alexandru Macedon, ori unde se află vulcanul Etna.

Dar obiectul de a răsplăti inegal la muncă egală? Un copil e drăguț din cale afară, l-a cucerit pe dascăl cu mobilitatea spiritului său. Și iată că inima nu-l lasă pe profesor să-i dea nici măcar un „4” cînd școlarul dă dovadă că nu și-a înșușit nimic dintr-un șir întreg de lecții. Un alt copil e silitor și inteligent — o știe toată lumea — dar uite că de la o vreme este prins nepregătît, fiindcă a început să se dea în vînt, să zicem, după fotbal. Cum să-i pună notă proastă? Nu e păcat să-i strice media? Și uite așa inima îi face nedrepti pe unii profesori și în același timp vinovați pentru vicii viitoare în profilul moral al tînrului. Căci ce înțelege clasa din tot ce se petrece sub ochii ei? Că unor i e destul să cucerești inimile celor din jur și respectiv, încrederea lor, ca să poți trăi mai bine decît alții. Multiplicăți la scara vîrstoare matrice această concepție încoțată sub oblaștura „nevinovată” (în realitate nu înțelegînd de responsabil) a profesorului și veți vedea despre ce mare viciu este vorba.

Sînt bine cunoscute și nepotrivirile ce există adeseori între părinți cu privire la conținutul educației, la sistemul de cerințe și metoda aplicării lui. Cîteodată copilul se află într-o mare dilemă: cum e bine? Căci mama pretinde a fi dîdnă și să stea în fața micului ecran pînă la orele 11 din noaptea, iar tatăl demonstrează că asta n-are nici o importanță.

Unora familia dezaprobă chiar modul de a proceda al profesori-

lor, cerințele și exigențele lor, în cazul copiilor: — Cum, ț-a cerut profesorul să scrii altă? Dar e absurd! — se declară ota o mamă. Sau: — Lasă-mă pe mine cu ce ț-a spus tovarășa învățătoare, tu fă cum cred eu că e bine. Nepotrivirile acestor de vederi și de cerințe pe care copiii într-o permanentă și dureroasă incertitudine, tocmai atunci când are nevoie să învețe a distinge ce e bine și ce nu, ce e moral și ce nu!

Mi se pare că în tot acest conglomerat de neconcordanțe pe cit de mărunte pe cit de dăunătoare pentru opera educatorilor, directorul de școală poate avea un rol salutar. Și nu cred că e greu să pună ordine acolo unde e cazul. El stău la îndemîna convorbirilor cu învățătorii și profesorii, consilierii pedagogici, lectoratele cu părinții. Ele trebuie folosite în mai mare măsură pentru definirea exigenței, în folosul muncii viitoare, încă din prima etapă a anului școlar ce începe.

Stela PREDESCU

care să cunoască materia de „10”, că întotdeauna mai este loc pentru mai mult și mai bine. O seamă de cadre didactice sînt convise — cu temei — că elevul trebuie controlat riguros din prima zi de școală și pînă la ultima pentru că numai astfel se obișnuiește să-și facă datoria și culege folosace maxime din procesul instructiv-educativ. Pe cînd altfel se mulțumesc cu un control superficial și discontinuu. Mai departe, pentru categoria de „pedagogi” este important numărul celor ce știu elevii „la si”, în disciplina lor. Nu-i face să tresară o gheșală stridentă de exprimare ori lipsa unor cunoștințe elementare de istorie sau de geografie. Apoi, dacă pentru unii leocții nu poate faceți cu nici un chip pînă nu e ordine, curățenie și o liniște perfectă în clasă, pentru alții nu constituie un impediment băncile nealiniate, hîrțile presărate cu reșimul pe jos.

Ce reșimul pe jos și din toate acestea? Că pretențiile unor profesori sînt absurde din moment ce se bat cap în cap cu ale celorlalți și că, de bună seamă, nu e nici o pagubă dacă vorbesc încet, dacă ești atent cu ordinea și curățenia sau dacă nu știți cine a fost Alexandru Macedon, ori unde se află vulcanul Etna.

Dar obiectul de a răsplăti inegal la muncă egală? Un copil e drăguț din cale afară, l-a cucerit pe dascăl cu mobilitatea spiritului său. Și iată că inima nu-l lasă pe profesor să-i dea nici măcar un „4” cînd școlarul dă dovadă că nu și-a înșușit nimic dintr-un șir întreg de lecții. Un alt copil e silitor și inteligent — o știe toată lumea — dar uite că de la o vreme este prins nepregătît, fiindcă a început să se dea în vînt, să zicem, după fotbal. Cum să-i pună notă proastă? Nu e păcat să-i strice media? Și uite așa inima îi face nedrepti pe unii profesori și în același timp vinovați pentru vicii viitoare în profilul moral al tînrului. Căci ce înțelege clasa din tot ce se petrece sub ochii ei? Că unor i e destul să cucerești inimile celor din jur și respectiv, încrederea lor, ca să poți trăi mai bine decît alții. Multiplicăți la scara vîrstoare matrice această concepție încoțată sub oblaștura „nevinovată” (în realitate nu înțelegînd de responsabil) a profesorului și veți vedea despre ce mare viciu este vorba.

Sînt bine cunoscute și nepotrivirile ce există adeseori între părinți cu privire la conținutul educației, la sistemul de cerințe și metoda aplicării lui. Cîteodată copilul se află într-o mare dilemă: cum e bine? Căci mama pretinde a fi dîdnă și să stea în fața micului ecran pînă la orele 11 din noaptea, iar tatăl demonstrează că asta n-are nici o importanță.

Unora familia dezaprobă chiar modul de a proceda al profesori-

lor, cerințele și exigențele lor, în cazul copiilor: — Cum, ț-a cerut profesorul să scrii altă? Dar e absurd! — se declară ota o mamă.

Sau: — Lasă-mă pe mine cu ce ț-a spus tovarășa învățătoare, tu fă cum cred eu că e bine.

Nepotrivirile acestor de vederi și de cerințe pe care copiii într-o permanentă și dureroasă incertitudine, tocmai atunci când are nevoie să învețe a distinge ce e bine și ce nu, ce e moral și ce nu!

Mi se pare că în tot acest conglomerat de neconcordanțe pe cit de mărunte pe cit de dăunătoare pentru opera educatorilor, directorul de școală poate avea un rol salutar. Și nu cred că e greu să pună ordine acolo unde e cazul. El stău la îndemîna convorbirilor cu învățătorii și profesorii, consilierii pedagogici, lectoratele cu părinții. Ele trebuie folosite în mai mare măsură pentru definirea exigenței, în folosul muncii viitoare, încă din prima etapă a anului școlar ce începe.

Stela PREDESCU

care să cunoască materia de „10”, că întotdeauna mai este loc pentru mai mult și mai bine. O seamă de cadre didactice sînt convise — cu temei — că elevul trebuie controlat riguros din prima zi de școală și pînă la ultima pentru că numai astfel se obișnuiește să-și facă datoria și culege folosace maxime din procesul instructiv-educativ. Pe cînd altfel se mulțumesc cu un control superficial și discontinuu. Mai departe, pentru categoria de „pedagogi” este important numărul celor ce știu elevii „la si”, în disciplina lor. Nu-i face să tresară o gheșală stridentă de exprimare ori lipsa unor cunoștințe elementare de istorie sau de geografie. Apoi, dacă pentru unii leocții nu poate faceți cu nici un chip pînă nu e ordine, curățenie și o liniște perfectă în clasă, pentru alții nu constituie un impediment băncile nealiniate, hîrțile presărate cu reșimul pe jos.

Ce reșimul pe jos și din toate acestea? Că pretențiile unor profesori sînt absurde din moment ce se bat cap în cap cu ale celorlalți și că, de bună seamă, nu e nici o pagubă dacă vorbesc încet, dacă ești atent cu ordinea și curățenia sau dacă nu știți cine a fost Alexandru Macedon, ori unde se află vulcanul Etna.

Dar obiectul de a răsplăti inegal la muncă egală? Un copil e drăguț din cale afară, l-a cucerit pe dascăl cu mobilitatea spiritului său. Și iată că inima nu-l lasă pe profesor să-i dea nici măcar un „4” cînd școlarul dă dovadă că nu și-a înșușit nimic dintr-un șir întreg de lecții. Un alt copil e silitor și inteligent — o știe toată lumea — dar uite că de la o vreme este prins nepregătît, fiindcă a început să se dea în vînt, să zicem, după fotbal. Cum să-i pună notă proastă? Nu e păcat să-i strice media? Și uite așa inima îi face nedrepti pe unii profesori și în același timp vinovați pentru vicii viitoare în profilul moral al tînrului. Căci ce înțelege clasa din tot ce se petrece sub ochii ei? Că unor i e destul să cucerești inimile celor din jur și respectiv, încrederea lor, ca să poți trăi mai bine decît alții. Multiplicăți la scara vîrstoare matrice această concepție încoțată sub oblaștura „nevinovată” (în realitate nu înțelegînd de responsabil) a profesorului și veți vedea despre ce mare viciu este vorba.

Sînt bine cunoscute și nepotrivirile ce există adeseori între părinți cu privire la conținutul educației, la sistemul de cerințe și metoda aplicării lui. Cîteodată copilul se află într-o mare dilemă: cum e bine? Căci mama pretinde a fi dîdnă și să stea în fața micului ecran pînă la orele 11 din noaptea, iar tatăl demonstrează că asta n-are nici o importanță.

Unora familia dezaprobă chiar modul de a proceda al profesori-

lor, cerințele și exigențele lor, în cazul copiilor: — Cum, ț-a cerut profesorul să scrii altă? Dar e absurd! — se declară ota o mamă. Sau: — Lasă-mă pe mine cu ce ț-a spus tovarășa învățătoare, tu fă cum cred eu că e bine. Nepotrivirile acestor de vederi și de cerințe pe care copiii într-o permanentă și dureroasă incertitudine, tocmai atunci când are nevoie să învețe a distinge ce e bine și ce nu, ce e moral și ce nu!

Mi se pare că în tot acest conglomerat de neconcordanțe pe cit de mărunte pe cit de dăunătoare pentru opera educatorilor, directorul de școală poate avea un rol salutar. Și nu cred că e greu să pună ordine acolo unde e cazul. El stău la îndemîna convorbirilor cu învățătorii și profesorii, consilierii pedagogici, lectoratele cu părinții. Ele trebuie folosite în mai mare măsură pentru definirea exigenței, în folosul muncii viitoare, încă din prima etapă a anului școlar ce începe.

Stela PREDESCU

care să cunoască materia de „10”, că întotdeauna mai este loc pentru mai mult și mai bine. O seamă de cadre didactice sînt convise — cu temei — că elevul trebuie controlat riguros din prima zi de școală și pînă la ultima pentru că numai astfel se obișnuiește să-și facă datoria și culege folosace maxime din procesul instructiv-educativ. Pe cînd altfel se mulțumesc cu un control superficial și discontinuu. Mai departe, pentru categoria de „pedagogi” este important numărul celor ce știu elevii „la si”, în disciplina lor. Nu-i face să tresară o gheșală stridentă de exprimare ori lipsa unor cunoștințe elementare de istorie sau de geografie. Apoi, dacă pentru unii leocții nu poate faceți cu nici un chip pînă nu e ordine, curățenie și o liniște perfectă în clasă, pentru alții nu constituie un impediment băncile nealiniate, hîrțile presărate cu reșimul pe jos.

Ce reșimul pe jos și din toate acestea? Că pretențiile unor profesori sînt absurde din moment ce se bat cap în cap cu ale celorlalți și că, de bună seamă, nu e nici o pagubă dacă vorbesc încet, dacă ești atent cu ordinea și curățenia sau dacă nu știți cine a fost Alexandru Macedon, ori unde se află vulcanul Etna.

Dar obiectul de a răsplăti inegal la muncă egală? Un copil e drăguț din cale afară, l-a cucerit pe dascăl cu mobilitatea spiritului său. Și iată că inima nu-l lasă pe profesor să-i dea nici măcar un „4” cînd școlarul dă dovadă că nu și-a înșușit nimic dintr-un șir întreg de lecții. Un alt copil e silitor și inteligent — o știe toată lumea — dar uite că de la o vreme este prins nepregătît, fiindcă a început să se dea în vînt, să zicem, după fotbal. Cum să-i pună notă proastă? Nu e păcat să-i strice media? Și uite așa inima îi face nedrepti pe unii profesori și în același timp vinovați pentru vicii viitoare în profilul moral al tînrului. Căci ce înțelege clasa din tot ce se petrece sub ochii ei? Că unor i e destul să cucerești inimile celor din jur și respectiv, încrederea lor, ca să poți trăi mai bine decît alții. Multiplicăți la scara vîrstoare matrice această concepție încoțată sub oblaștura „nevinovată” (în realitate nu înțelegînd de responsabil) a profesorului și veți vedea despre ce mare viciu este vorba.

Sînt bine cunoscute și nepotrivirile ce există adeseori între părinți cu privire la conținutul educației, la sistemul de cerințe și metoda aplicării lui. Cîteodată copilul se află într-o mare dilemă: cum e bine? Căci mama pretinde a fi dîdnă și să stea în fața micului ecran pînă la orele 11 din noaptea, iar tatăl demonstrează că asta n-are nici o importanță.

Unora familia dezaprobă chiar modul de a proceda al profesori-

ÎN CADRUL MARILOR ANIVERSĂRI CULTURALE

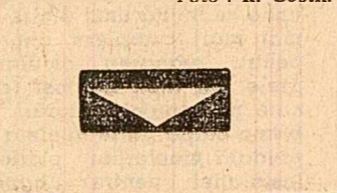
800 de ani de la nașterea poetului Șota Rustaveli

În cadrul marilor aniversări culturale recomandate de Consiliul Mondial al Păcii, marți seara a avut loc în sala Casei prieteniei româno-sovietice aniversarea a 800 de ani de la nașterea poetului gruzin Șota Rustaveli, organizată de Comitetul Național pentru Apărarea Păcii, Uniunea Scriitorilor, Consiliul pen-

tru răspîndirea cunoștințelor culturale științifice și Consiliul general A.R.L.U.S. În prezența unui numeros public și a unor reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice, scriitorul Victor Kernbach a vorbit despre poezia celui sărbătorit. În încheiere a urmat filmul artistic georgian „Iolantha”. (Agerpres)

Uzina textilă Cisnădie: în secția covoare orientale se face controlul final al produselor

Foto: R. Costin

Teatrul de miniaturi din Leningrad

Află în România, Arkadi Raikin, impune, dincolo de observarea reușitelor unui spectacol bogat, evidența unei nobile dedicării. Este vorba de conștiința aristului cetățean, care înțelege să persevereze, slujii de o admirabilă pasiune, în definirea coordonatelor unui gen teatral care s-a cristalizat sub semnul numelui său. Pentru că ideea miniaturilor satirice îi aparține lui Raikin și, de-a lungul deceniilor, actorul e izbucit să dea înfăptuirea artistică a acestei idei o reală popularitate.

Nouăteala lui Raikin stă în restabilirea valorilor superioare ale actului satiric, în subordonarea întregii sale coordonate a transformării podiumului într-o tribună. De la alintarea șagalic-ironică a micilor bucurii și suferințe omenești, însoțite, mai întotdeauna, de un involtar comic, la risul copios, dar nevinovat pe lene „albi”, zămislit al unor construcții de comunicabilitate sau recepțivitate, accidentale, și pînă la causticitatea unei virulențe satirice, Raikin trece cu ușurință arla sa însumind o largă arie de reprezentare ce presupune un talent indiscutabil. Cercetînd realitatea cu un ochi așer și sever, autorii textelor au adus pe scenă, iar Raikin, în primul rînd, le-a dat viață, în calitatea de regizor, interpret, scenograf, epicoade, multe viu grație și capabile să invite la reflecție.

Funcționer obuz din „Bătrînețe zbuciumată”, stereotipia unor practici invechite din învățămînt, din „Teoria și practica”, lașitatea însoțită de suspiciune a unui saleriat neisprăvit din

COȘBUC

(Urmare din pag. 1)

românească și prin trecerea miglăoasă și măiestrită a unor dintre marile creații universale.

Homer, Virgiliu, Dante, Schiller, Byron au fost dintre poezii pe care Coșbuc i-a dăruit în frumoasă și originală tălmăcire românească culturii noastre. Unele din aceste tălmăciri — ca „Divina Comedie”, de exemplu — rămîn pînă astăzi unice în literatura română.

Coșbuc, un poet uitat? De unii, poate, și pentru scurtă vreme. Criticii de desocopenți — Ibrăileanu, Ghencea, Călinescu — s-au aplicat asupra operei sale, cu dragoste și cu admirație. Scriitorii și oamenii de cultură au cunoscut-o și cu admirație. „La citirea lor” — scria cărturarul — omul de literă lorgă — desule poeziile lui Coșbuc — „a trecut ca un fior prin inima aceluia care le știa mai bine. Dar pentru mulți, într-o vreme cînd se declamau produsele isterice ale șarlatanilor, „ele vor fi descoperite.” „Ade și la modă” — scria Liviu Rebreanu mai tîrziu — „o poezie așa zisă ermetică, o înșirare de cuvinte so-

nore sau spun prețioase care nu au spus nimic cînd de-aia se spune tot, în alrșit ceva fără rimă, fără ritm, fără sens și toate pretențiile. Natural, cu il plăce poezia asta nu poate să-l placă poezia lui Coșbuc”. Mai mult decît aceasta, publicul larg de cititori nu l-a uitat niciodată pe George Coșbuc. Cărlile lui cu fost alit de strălucit cerute încă și-au văzut nevoii să le reediteze mereu.

În anii noștri, popularitatea lui Coșbuc a atins cîmă niciodată viciile de poet. Volumele semnate cu acest strălucit zeci și zeci de mii de exemplare și se epuizează de îndată. Criticii noștri îi studiază cu atenție opera, străduindu-se să scoată la lumină mărgăritarele ascunse în ea și să o curețe de părțile mai puțin valoroase, de neocolt într-o creație alit de vastă și de fecundă.

Centenarul Coșbuc va contribui desigur la o și mai bună cunoaștere, la o și mai largă răspîndire a minunatei și nepieritoare imagini a vieții poporului nostru pe care o desprindem din opera sa.

PENTRU ELEVII ARGHEȘENI

PITEȘTI (coresp. „Șcinteii”). — O dată cu deschiderea anului școlar, mii de elevi din regiunea Argeș vor învăța în școli și săli de clasă noi. Zilele acestea, în orașele Pitești, Cîmpulung și Ocnelul Mari, s-a terminat construcția unor școli cu cite 16 săli de clasă. Pînă acum în regiune au fost date în folosință peste 100 noi săli de clasă, iar pînă la sfîrșitul anului va fi terminată construcția altor 50 de săli. În acest an își încep activitatea 661 de tineri învățători și profesori. Mai mult de jumătate din aceștia sînt absolvenți ai Institutului pedagogic din Cîmpulung sau ai Institutului pedagogic din Pitești. Elevii claselor I-XI, cit și al liceelor de specialitate vor primi în mod gratuit cărți în valoare de 8,5 milioane lei.

Ședință comemorativă Ștefan Luchian

În aula Academiei Republicii Socialiste România a avut loc, marți după-amiază, o ședință comemorativă organizată cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la moartea picturii Ștefan Luchian. Ședința, la care au participat academicienii, cercetătorii științifici, profesorii universitari și alți oameni de știință și cultură, a fost deschisă de acad. Alexandru Philippide, președintele secției de literatură și arte a Academiei.

Despre viața, opera lui Ștefan Luchian și rolul acestuia în arta plastică românească au vorbit acad. George Oprescu și artistul poporului Alexandru Ciucurencu.

CINEMA

- ACEI OAMENI MINUNAȚI — ÎN MAȘINILE LOR ZBURĂTOARE — film pentru ecran panoramic — Patria — 10; 12,45; 15,45; 18,30; 21,15.
- ACUZATUL NU S-A PREZENTAT: Republica (completare Paralele) — 9,15; 11,30; 13,45; 16,45; 19,15; Flacăra (completare Ce povestesc apele) — 15,30; 18,15; 20,45.
- NOTRE DAME DE PARIS: Sala Palatului (seria de filme 1758 — orele 20), Luceafărul — 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30; 22. Feroviar — 9; 11,45; 14,30; 17,15; 20. Excelsior — 0,15; 13; 15,45; 18,30; 21,15 (la toate completarea Pașii postului), București (completare Ce povestesc apele) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- TARA FERICIȚII: Capitol (completare Ion Tuțulescu) — 9; 11,45; 15,15; 18; 20,45; la grădina — 19,30; Stadionul Dinamo — 19,30; Media — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21 (la ultimele completarea Ce povestesc apele).
- LUMINA DUPĂ JALUZELE: Festival (completare Orizont științific nr. 5) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina — 19,30. Modern (completare Pașii postului) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30. Arenele Libertății (completare Ion Tuțulescu) — 19,30.
- HAIDUCII — cinematiscop: Lumina (completare 23 August 1966) — 8,45; 11; 13,15; 15,45; 19,15; 20,45.
- CASA NOASTRĂ: Victoria (completare Basma) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45.
- COLIBA UNCHIULUI TOM — cinematiscop: Central (completare Un secol și multe milenii) — 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,45; Colentina — 15,30; 18,30.
- CRONICA UNUI BUFON: Union (completare Paralele) — 15,30; 18; 20,45.
- PROGRAM PENTRU COPII: Doina — 9.
- MAIGRET SI AFACEREA SAINT FIACRE: Doina — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45. Grivița (completare Ion Tuțulescu) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- O LACRIMĂ PE OBRAZ — CE POVESTESC APELE — VREAU SA ȘTIU TOT nr. 45. BALENA — CHEIA SUCCESULUI — PUNCT DE GRAVITAȚIE — GHIDRINUL — IMAGINI DIN MUZEUL POMPIERILOR — UN SECOL SI MULTLE MILENII: Timpuiri Noi — 9-21 în continuare.
- ÎN NORD, SPRE ALASKA I — cinematiscop: Giulești (completare 23 August 1966) — 15; 18; 20,45; Voica (completare Ce povestesc apele) — 9; 11,45; 15,15; 18; 20,45. Drumul Sării (completare Problema) — 14,45; 17,45; 20,30.
- CASĂTORIE DE FORMĂ — cinematiscop: Dacia (completare Orizont științific nr. 5) — 9-15,45 în continuare; 18,15; 20,45.
- REPULSIE: Buzești (completare Imagini din Muzeul Pompierilor) — 15,30; 18; la grădina — 20.
- FII „MARI URȘOAICE” — cinematiscop: Crișcăș (completare Mobila) — 15,30; 18; 20,30.
- CLEOPATRA — cinematiscop (ambele seri): Bucegi (completare Un secol și multe milenii) — 9; 12,30; 15,15; 20; la grădina — 19,15. Tomis (completare Imagini din Muzeul Pompierilor) — 9; 12,30; 16,15; 20; la grădina — 19.
- DRAGOSTEA ÎNVINGE — cinematiscop: Glo-
- EROCHI LA MINĂSTIRE — cinematiscop: Unirea (completare Năstire) — 15,45; 18; la grădina — 15,30; 18.
- PRIMA DEZILUZIE: Vitan (completare Koprivcița) — 15,30; 18.
- FĂRĂ PAȘAPORT ÎN TARĂ STRAINĂ: Arta (completare Valentin Serov) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45; la grădina — 19,30.
- TERORUL DEȘCUIREȘOR: Miorita (completare 23 August 1966) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- CINELE DIN BASKERVILLE: Munca (completare Un nasture) — 16; 18,15; 20,30.
- MIȘIUNE EXTRAORDINARĂ: Populor (completare Nimeni nu se gîndește la noi) — 15,30; 18,15; 20,45.
- ALBA CA ZĂPADĂ ȘI CEI ȘAPTE SĂLTIMBACI: Aurora (completare Pașii postului) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina — 19,30. Floreasca (completare Ion Tuțulescu) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- BĂIEȚII DE LA TONOMAT: Moșilor (completare Vizita tovarășului) — 15; 17,45; la grădina — 20,30.
- DRAGOSTEA ESTE INTERZISĂ: Cosmos (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Argeș) — 15,30; 18,15; 20,45.
- SE ÎNTÂMPLĂ NUMAI DUMINICĂ: Vîitorul (completare Orizont științific nr. 5) — 15,30; 18; 20,30.
- JURNALUL UNEI FEMEII ÎN ALB: Rahova — 15,30; 18; la grădina — 20,15. Cotroceni (completare „Autobiografie”) — 15; 17,45; 19,30.
- CASA NELINIȘITĂ — cinematiscop: eogrescu (completare Printre nori) — 15,30; 18; 20,45.
- ALFABETUL FRICII: Lira — 15,30; 18; la grădina — 20,30.
- 5 000 000 DE MARTORI: Ferentari (completare Pe calea înfrîntii patriei socialiste) — 15

Plecarea delegației Partidului Socialist Italian al Unității Proletare

Marti dimineața a părăsit Capitala delegația Partidului Socialist Italian al Unității Proletare (P.S.I.U.P.) condusă de tovarășul Dario Valeri, secretar general adjuncț al partidului, care, la invitația C.C. al P.C.R., a făcut o vizită în țara noastră.

Din delegația au făcut parte tovarășii Francesco Lami, membru al Direcțiunii P.S.I.U.P., și Antonio Costa, membru al Comitetului Cen-

tral, secretar al Federației Milano a P.S.I.U.P.

La aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Andrei Ștefan, prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

(Agerpres)

CU PRILEJUL „ZILEI POMPIERILOR”

Marti dimineața, cu prilejul Zilei pompierilor din Republica Socialistă România a avut loc în Capitală solemnitatea depunerii de coroane la Monumentul Luptătorilor de la 13 septembrie 1848 din Dealul Spirii, ridicat în amintirea pompierilor eroi apărători ai Bucureștilor.

Marti a avut loc în Capitală o adunare festivă cu prilejul Zilei

pompierilor din Republica Socialistă România. Despre însemnătatea zilei de 13 septembrie a vorbit general-locotenent Pamfil Tatu. A urmat apoi un program artistic prezentat de ansamblul de cîntece și dansuri „Clocitria” al Ministerului Afacerilor Externe.

Adunări consacrate acestei zile au avut loc în diferite orașe din țară.

(Agerpres)

Cronica zilei

INTOARCEREA DE LA BELGRAD A DELEGAȚIEI PARLAMENTARE ROMÂNE

Marti dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind de la Belgrad, delegația parlamentară română care a participat la întâlnirea consultativă a reprezentanților parlamentelor din țările coautoare la rezoluția „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între statele europene aparținînd unor sisteme sociale și politice diferite”, adoptată în unanimitate la cea de-a 20-a sesiune a Adunării generale a O.N.U.

Din delegația au făcut parte Dumitru Popescu, președintele Comisiei de politică externă a Marii Adunări Naționale, Traian Ionascu, președintele Comisiei juridice a Marii Adunări Naționale, și dr. Ion Covaci, consilier.

La sosire, în Gara de Nord, delegația a fost întâmpinată de acad. Șt. S. Nicolau, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, și alte persoane oficiale.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei R.S.F. Iugoslavia la București.

Erau de față reprezentanți ai ambasadei R. P. Polone la București.

Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Sovietice la București, A. V. Basov, a oferit marți la amiază un cocteil cu prilejul turneului întreprins în țara noastră de artistul popular al R.S.F.S. Ruse, A. Raikin, și Teatrul de Stat de Miniaturi din Leningrad.

Au luat parte Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, O. Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, Marin Florea Ionescu, vicepreședinte al Consiliului general A.R.L.U.S., funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și C.S.C.A., oameni de teatru, ziariști.

Prof. dr. Jose Vallega, directorul Diviziunii producției vegetale și producției plantelor din Organizația pentru alimentație și agricultură (F.A.O.) a O.N.U., a sosit în Capitală, la invitația comitetului național F.A.O.

La sosire, oaspetele a fost întâmpinat de prof. dr. David Davidescu, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, reprezentanți ai Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea.

La invitația Editurii „Știința”, ne-a vizitat țara, într-un schimb de experiență, o delegație a Uniunii editurilor de presă din R.P. Polonă — R.S.W. „Prasa”, condusă de Edmund Krol, vicepreședinte al uniunii.

Marti după-amiază, oaspeții au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre patrie.

(Agerpres)

SIMPOZION PE TEMA „PROBLEME ACTUALE ÎN DEZVOLTAREA PRODUCȚIEI AGRICOLE”

Marti dimineața a avut loc la Institutul central de cercetări agricole un simpozion organizat de Consiliul Superior al Agriculturii cu tema: „Probleme actuale în dezvoltarea producției agricole”.

Simpozionul a fost deschis de prof. dr. David Davidescu, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii. În fața a numeroși cercetători de la I.C.C.A. și cadre didactice de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” au luat cuvîntul P. Lamartine Yates, reprezentantul regiunii F.A.O. pentru Europa și A. Juul, reprezentant al F.A.O. pentru campania mondială împotriva foametei, care se află în țara noastră la invitația Comitetului Național F.A.O., precum și D. Dumitriu, redactor-șef adjuncț al revistei „Viața Economică”.

(Agerpres)

CUM VA FI VREMEA

Tempul probabil pentru zilele de 15, 16 și 17 septembrie a.c. în țară: vremea devine instabilă, începînd din nord-vestul țării. Cercul va fi schimbător. Vor cădea ploți temporare și sub formă de averse, însoțite de descărcări electrice, mai frecvente în Ardeal, Banat, Oltenia și nordul Moldovei. Vîntul va prezenta unele intensificări. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 7 și 17 grade, iar maximele între 17 și 27 grade, izolat mai ridicate la începutul intervalului în sud-estul țării. În București: vreme ușor instabilă, cu cerul schimbător, favorabil ploii de scurtă durată. Vînt slab, pînă la puternic. Temperatura în scădere ușoară. Pe litoral: vreme devine ușor instabilă în a doua parte a intervalului. Cerul va fi schimbător, favorabil ploii de scurtă durată. Vînt puternic. Temperatura în scădere ușoară spre sfîrșitul intervalului.

Plecarea în R. S. Cehoslovacă a unei delegații a Marii Adunări Naționale

La invitația Adunării Naționale a Republicii Socialiste Cehoslovace, o delegație a Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, condusă de Avram Bunaci, președintele Comisiei constituționale a M.A.N., a plecat marți după-amiază într-o vizită oficială în Cehoslovacia.

Din delegație fac parte deputații: ing. Traian Girba, secretar al Marii Adunări Naționale, președintele Statului popular al regiunii Crișana, Richard Winter, secretar al Comisiei de politică externă a M.A.N., dr. Ioan Popa Pop, prorector al Institutului de medicină și farmacie din Tirgu Mures, membru al Comisiei pentru sănătate, prevederi și asigurări sociale a M.A.N., dr. ing. Vasile Vulcu, prodecan al Facultății de tehnologia construcțiilor de mașini a Institutului politehnic din Brașov, Maria Criviță, profesoară la Liceul din Roznov, ing. Nicolae Predatu, membru al Biroului executiv al Consiliului sindical regional Oltenia, Ion Nica, președintele cooperativei agricole de producție din comuna Fîntînele, regiunea Dobrogea.

La plecarea, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de

Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, acad. Șt. S. Nicolau, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Suzana Gădea, membru al Consiliului de Stat, Ion Paș, președintele Grupului român al Uniunii Interparlamentare, secretari ai M.A.N., deputați, funcționari superiori din M.A.N. și M.A.E.

Au fost de față Cestmir Cisar, ambasadorul R. S. Cehoslovace la București, și membri ai ambasadei.

Luni seara, ambasadorul R. S. Cehoslovace la București, Cestmir Cisar, a oferit un dineu în cinstea delegației Marii Adunări Naționale care a plecat într-o vizită oficială în această țară.

La dineu au luat parte Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, acad. Șt. S. Nicolau și Mia Groza, vicepreședinti ai M.A.N., Avram Bunaci, președintele Comisiei constituționale a M.A.N., conducătorul delegației, Petru Burlacu, secretar general în Ministerul Afacerilor Externe, deputați membri ai delegației, funcționari superiori din M.A.N. și M.A.E., ziariști.

(Agerpres)

DEȘCHIDEREA EXPOZIȚIEI DE MAȘINI ȘI UTILAJE DIN POLONIA

Marti la amiază s-a deschis în Capitală o expoziție de mașini și utilaje din Polonia. Organizată de Societatea de import și export de mașini „Polimex” din Varșovia, ea cuprinde printre altele mașini pentru industria chimică, pentru șantierul de construcții și industria alimentară.

La deschidere, au participat funcționari superiori din diferite ministere economice, reprezentanți ai Camerei de Comerț, ai Ministerului Afacerilor Externe, ingineri și tehnicieni din marile întreprinderi ale Capitalei, conducători ai unor întreprinderi de comerț exterior.

Erau prezenți membri ai Ambasadei R. P. Polone la București. Cu prilejul deschiderii expoziției a avut loc o conferință de presă la care au luat parte reprezentanți ai presei române și corespondenți ai presei străine.

Deschisă într-unul din pavilioanele Expoziției realizărilor economice naționale, expoziția poloneză poate fi vizitată de public pînă la 25 septembrie.

(Agerpres)

În fotografia de jos: primii vizitatori ai expoziției.

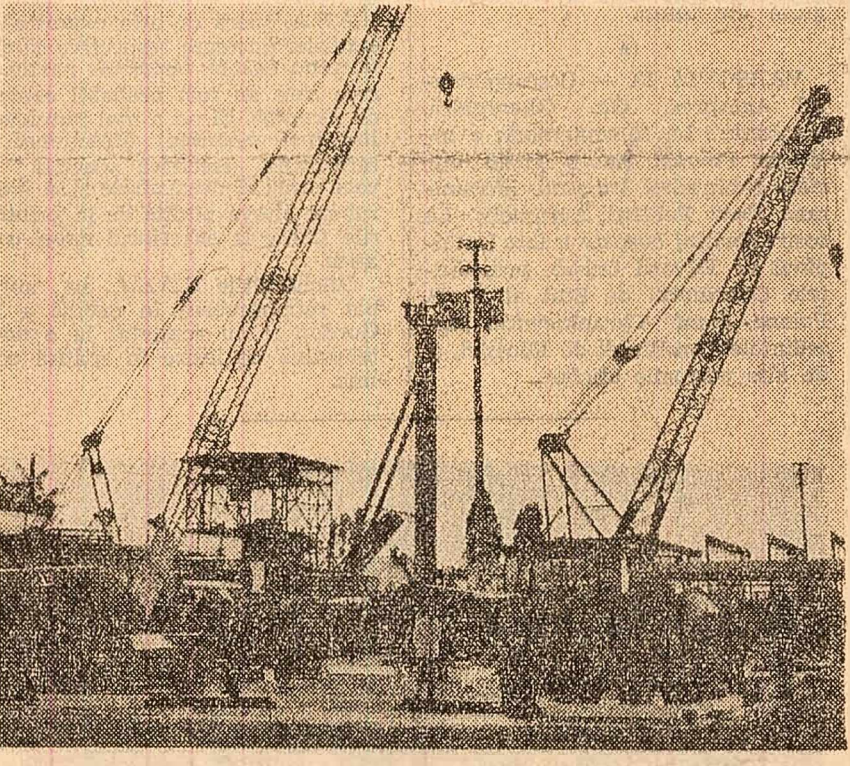

Foto: M. Andreescu

Dialog pe probleme europene actuale

În cursul unor recente călătorii în Belgia, am avut ocazia să discut cu oameni politici, reprezentanți ai unor cercuri de discurs, personalități ale vieții culturale. În convorbirile pe care le-am avut în probleme actuale ale relațiilor intereuropene au fost afirmate păreri caracteristice pentru modul de gândire a unor largi părți ale opiniei publice din Belgia, ca și din alte țări vest-europene.

„Banque de la Société Générale” este cel mai important grup financiar belgian. Nu de mult, am discutat cu directorul firmei, CHARLES DEMEURE. Convorbirea a relevat interesul pe care-l vădese largi cercuri ale opiniei publice din Belgia pentru intensificarea relațiilor bilaterale între Belgia și România, în general între țările din Apusul și cele din Răsăritul Europei, a scos în evidență largile posibilități de colaborare între ele în domeniul schimburilor comerciale, al cooperării industriale, tehnico-stiințifice, al legăturilor culturale, turistice. Interlocutorul meu a spus: „Am cunoscut situația din România abia cînd m-am aflat acolo. Înainte știam prea puține lucruri despre țara dv., despre progresul ei economic și în unele privințe aveam o imagine inexactă, deformată. Am putut să constat prin propria mea experiență că contactele directe pot să contribuie la o cunoaștere mai intimă și, prin aceasta, la o schimbare favorabilă în raporturile dintre Belgia și România”. Remarcând că ceea ce două țări se deosebesc prin structura lor social-politică, interlocoarea a ținut să sublinieze: „Importanța mi se pare că deosebirile existente nu trebuie să împiedice circulația de bunuri și valori în care sistem deopotrivă interesează. Genul creator al omului, progresul științei și tehnicii determină o anumită interdependență, care face ca fiecare țară să cîștige ceva de primit și de dat în cadrul unei cooperări reciproce avantajoase”.

Convorbirea a abordat în continuare modalitățile practice de dezvoltare a legăturilor reciproce, dl. Demeure remarcînd că intenționarea legăturilor economice se impune de la sine ca terenul cel mai concret de colaborare.

Zilele trecute la Bruxelles, președintele unei federații industriale belgiene din cele mai proeminente mi-a vorbit în același sens. „Belgia — a spus el — este o țară săracă în materie prime. Pentru a exista trebuie să exportăm, să importăm, și simț o parte activă a unui larg circuit de cooperare economică internațională. Vizitînd țara dv. am avut revelația revoluției pe care dv. realizați-o: intrarea în mod curajos în epoca industrială. Am plecat din România cu ferma convingere a necesității de a pune în funcțiune toată ceea ce ar putea duce la multiplicarea relațiilor economice și culturale dintre țările noastre, la intensificarea schimburilor științifice și tehnice. Schimburile romano-belgiene ating acum o cîrmă de atacul marilor puteri, ridicată și sperăm că volumul lor va crește în continuare. Trebuie acționat mai departe în acest sens”.

ÎN CURSUL UNOR CĂLĂTORII ÎN BELGIA

„Am cunoscut România și am găsit unele trăsături comune între țările noastre — mi-a spus dl. LOPE GRAEYBECKX, primarul orașului Anvers și tovarășul membru al Camerei de Reprezentanți. Ambele nu sînt țări mari, dar își au rolul lor în viața internațională. Configurația politică a lumii trebuie să fie expresia respectului reciproc între toate țările, fie că este vorba de țări mari sau de țări mici. O ordine internațională fără țările mici este o imposibilitate, ea fiind contrară ideii de justiție și egalitate suverană. Forța țărilor mici este în funcție de fermitatea cu care ele vor să promoveze ceea ce consideră a fi echitabil”.

DL. Lambilliotte, pornind de la ideea că nici o țară n-are dreptul de a impune altora voința sa, a subliniat că țările mici, deși nu dispun de forța materială a celor mari, au dreptul „de a ne permite să li se impună voința acestora”. D-a considerat că „țările mici pot — pe deasupra deosebirilor ideologice și prin efectul voinței lor de a exista — să constituie un factor extrem de important, într-o lume care se dezvoltă atât de rapid”.

La întrebarea mea: care sînt după părerea dv. măsurile de natură să asigure o atmosferă de destindere, securitate și cooperare în Europa? dl. Maurice Lambilliotte

mi-a declarat: „Am în vedere existența, pentru un timp nedeterminabilă, a două state germane. Am în vedere existența unor frontiere trasate după un război pusul și care trebuie considerate inviolabile. Acestea sînt condiții indispensabile pentru securitatea Europei și pentru pacea lumii. O altă condiție a securității europene este independența continentului nostru față de S.U.A. În acest sens, cred că generalul de Gaulle are un merit incontestabil. El a obligat S.U.A. să ia act de rezistența unei Europe cu o identitate independentă”.

La aceeași întrebare, deputatul socialist ERNEST GLINNE a răspuns: „Europa poate progresa cu sentimentul securității, dacă se asigură dezvoltarea schimburilor posibile între Est și Vest pe toate planurile. Este absolut indispensabilă recunoașterea graniței Oder-Neisse. Ar trebui trecut apoi la limitarea înarmărilor, cu toate consecințele pozitive ce ar decurge de aci. Evident, ar fi important să se convoace o conferință Est-Vest, pe baza propunerii făcute pînă acum sau pe orice altă bază similară. Sînt de părere că retragerea trupelor neeuropene din Europa ar constitui un element deosebit de important de slăbire a tensiunii internaționale. În această, nu pentru că îl considerăm pe american sau pe canadian drept niște ființe de pe alte planete, ci pentru că alianța atlantică este un instrument de alinare față de S.U.A. și cum puțin să fie de acord cu aceasta, cînd S.U.A. își aragă rolul de jandarm în America Latină, în Asia, în alte regiuni ale globului? Alianța atlantică a devenit astfel un instrument al unor forțe obscure, al unor interese reacționare. Opinia publică din Belgia se îndepărtează mereu mai mult de ea, devenindu-i cu neputință să mai subscrie la o politică nelastă ca aceea pe care S.U.A. o practică în Vietnam. În cazul că blocul N.A.T.O. se va lichida, se va crea condiția cooperării între țări pe bază de argumente și interese comune. Deocînd, problema principală este asigurarea războiului termonuclear. Trebuie făcut totul pentru a-l preveni. Și această sarcină este o sarcină comună, a noastră a tuturor”.

Am plecat din Belgia cu două impresii puternice: prima este ostilitatea opiniei publice față de hotărîrea de a se muta aici sediul comandamentului suprem al Pactului atlantic, ostilitate gravată pe sentimentul tot mai profund de nemulțumire față de apartenența la N.A.T.O. și care face ca această opinie publică să devină tot mai receptivă față de ideea lichidării concomitențe a ambelor grupuri militare din Europa. Cea de-a doua impresie dominantă cu care am plecat din Bruxelles este aceea că înțirîri continue a curentului de opinie în favoarea dezvoltării și intensificării relațiilor cu țările din Răsărit, în favoarea dialogului pentru găsirea modalităților practice de îmbunătățire a climatului internațional pe continentul nostru. În acest cadru, am putut să constat cu mare satisfacție interesul viu care există pentru țara noastră, pentru programele ei în construcția economică și politică și externă, dorința foarte vizibilă de a extinde relațiile multilaterale cu România, în folosul ambelor țări și al păcii.

Horia LIMAN

Confruntarea de păreri — ferment al creației științifice

(Urmare din pag. 1)

nel lor și înarmați fiind cu mijloace de investigație care le sînt specifice, ei pot concura la soluționarea aceluiași probleme.

Le Institutul de fizică atomică București se organizează de mai mulți ani asemenea seminarilor pe laboratoare. Ele se întindec organizat, de obicei o dată pe săptămîna. Mai interesant este însă faptul că membrii seminarilor se întindec de la sine, mult mai frecvent, datorită nevoii pe care o resimt de a se consulta reciproc pe parcursul muncii de investigație. De-a lungul anilor, contribuția acestor seminarii la îmbunătățirea muncii de cercetare, prin control colectiv, s-a manifestat în lucrări care s-au impus atenției cercuitorilor de specialitate și din alte țări. Seminarile laboratoarelor de fizică teoretică, ale secțiilor ciclotron, betatron etc., de pildă, s-au remarcat în mod deosebit printr-o activitate permanentă și fructuoasă. Perfecționările aduse ciclotronului, aliat la I.F.A., menite să prelungească viața acestui valoros utilaj, sînt un exemplu pozitiv al eficienței seminarilor.

La un moment dat, s-a constatat însă că seminarile organizate pe laboratoare nu reușeau să cuprindă pe toți specialiștii. Aceasta a condus la înființarea unui al doilea sistem de seminarii, pe grupuri de laboratoare cu profil apropiat, care se țin lunar sau bi-lunar pentru a dezbate teme de cercetare mai complexe.

Consultările periodice între specialiștii sînt utile și în ce privește valorificarea economică a cercetărilor. Mă refer aici la colectivele a căror activitate este consacrată nemijlocit cercetărilor aplicative, cit și la acelea a căror preocupare principală o constituie inves-

tigațiile fundamentale. Schimburile de informații și sugestii între membrii acestor colective de la I.F.A., în cadrul unor seminarii, cu participarea mai largă, au dus, pe de o parte, la perfecționarea, pe o bază științifică mai riguroasă, a unor aparate destinate aplicațiilor industriale, iar pe de altă parte, la industrializarea în economie a unor metode elaborate inițial pentru necesitățile unor teme de cercetare fundamentale.

Deși s-au obținut anumite succese, seminarile noastre nu s-au dovedit a fi la fel de eficiente și în acest din urmă domeniu. O cauză sînt discuțiile deficiente din unele seminarii, mai ales prin lipsa de interes manifestată de unii dintre inginerii noștri electroniști, deși mulți au dovedit, în multe cazuri, o remarcabilă imaginație creatoare. Ei nu și-au însușit încă în aceeași măsură spiritul muncii în seminar. De fapt, aceste cadre socotesc prea scumpă propria lor experiență pentru a o împărtăși și altora iar, pe de altă parte, sînt prea convinși de posibilitățile lor pentru a mai ține seama de sugestiile colectivului. Cu toate că cei la care mă refer finalizează lent lucrările lor pentru că mereu ajung să constate singuri, dar cu înțirire, că le-au scăpat din vedere diverse elemente de îmbunătățire a aparatului în studiu, ei nu s-au lăsat convinși pînă acum de folosul seminarilor științifice. Nu este mai puțin adevărat că nici institutul nu a depus suficiente eforturi pentru a determina, la cei în cauză, o schimbare de poziție, mai potrivită cu organizarea modernă a cercetărilor.

Experiențele pozitive, înregistrate pînă acum în cercetare, dovedesc utilitatea organizării unor seminarii de acest gen, conducînd la o maximă eficiență a efortului de cercetare.

SPORT

FOTBAL Astăzi etapă în categoria A

Echipele din „A” susțin astăzi meciurile etapei a V-a, după următorul program: Rapid-C.S.M.S., Steaua-Jul (în cuplaj), pe stadionul „23 August”, începînd de la ora 14.45. Petrolul-Dinamo București, U.T. Arad-Progressul, Farul-Dinamo Pitești, Politehnica Timișoara-Silina Craiova și Universitatea Cluj-Steagul roșu Brașov.

Amatorii de fotbal vor putea urmări, prin intermediul micului ecran, desfășurarea meciurilor Rapid-C.S.M.S. (în întregime), Steaua-Jul și Petrolul-Dinamo București (alternativ); începînd de la orele 16.25, pe programul I, posturile noastre de radio vor transmite aspecte de la întîlnirile din București, Ploiești, Timișoara, Arad și Cluj.

R. P. Chineză — România 74-65 la baschet feminin

În sala Dinamo din Capitală s-a disputat aseară întîlnirea internațională de baschet dintre selecționatele feminine ale României și R. P. Chineză. Partida s-a încheiat cu scorul de 74-65 (32-32) în favoarea echipei oaspete.

Ciclism „TURUL ROMÂNIEI” EDIȚIA A XV-A

Astăzi se dă startul în cea de-a XV-a ediție a „Turului ciclist al României”, competiția cea mai populară printre amatorii sportului cu pedale din țara noastră. Participanții vor străbate în acest an un traseu de aproximativ 1.620 km, împărțit în 12 etape. Întrecerea îi reunește pe cei mai buni rutieri din țara noastră și sportivi de peste hotare. Din rândul alergătorilor români se remarcă prezența experimentaților Gabriel Moiceanu, Constantin Dumitrescu, Ion Cosma, Walter Ziegler, Ludovic Zanon, precum și a unor tineri afirmați nu de mult ca Emil Rusu, George Șuciu, Ștefan Șuciu, Constantin Grigore, Alexandru Sofronie, Tulova Vasile și alții.

Anul acesta este prezentat pentru prima oară la „Turul României”, puternica echipă a Olandei, țară cu veche tradiție în ciclism. Dintre sportivii olandezi se detașează Gabriel Minneboe, cîștigătorul ediției din acest an a „Cupei orașului București”.

Cicliștilor care vor realiza performanțe bune li se vor oferi numeroase premii din partea Loto-Promosport, federației de specialitate, din partea unor ziare centrale, instituții și organizații de masă.

Startul primei etape se va da astăzi la ora 14.30 pe bd. Dr. Petru Groza. Cicliștii vor parcurge de opt ori o buclă prin cartierul Cotroceni, Drumul Taberei și Ghencea și apoi se vor îndrepta spre velodromul Dinamo, unde va avea loc sosirea. Miine la ora prînzului, caravana ciclistă va părăsi Capitala urmînd să parcurgă etapa a 2-a: București—Buzău (125 km). Competiția se va încheia la 25 septembrie, cu etapa Rimnicu Vilcea—București (175 km).

IERI, LA ȘAH

În runda de ieri a turneului final de șah, fruntașii clasamentului au obținut noi victorii, detașîndu-se de restul plutonului. Flora Gheorghiu, învingător în fața lui Stancu, menține avansul de 2 puncte, care, practic, îi asigură păstrarea titlului de campion. Rezultatele celorlalte partide: Voiculescu—Droz 1-0; Ciocitea—Ungureanu 1-0; Partoș—Vaisman 1-0; Drimer—Suta 1-0; Gînsberger—Gavrili 1-0; Neamtu—Ghișescu remiză; Buză—Soos remiză; Nacu—Reicher remiză.

Clasamentul după 15 runde: Gheorghiu 12 p., Partoș — 10 p., Drimer — 9,5 p., Ciocitea, Voiculescu și Ghișescu — cîte 9 p. etc.

Întrecerile de tenis de la Mamaia

A treia zi a turneului internațional de tenis de la Mamaia a programat meciuri interesante în semifinalele probelor de simplu. La masculin, reprezentantul nostru Ilie Năstase l-a învins cu 2-6, 6-4, 6-4 pe W. Hoogs (S.U.A.), iar italianul Meioli a dispus cu 7-5, 7-5 de australianul Howe. În întrecerea feminină, poloneza Danuta Wiczorek a învins-o cu 4-6, 9-7, 8-6 pe Tamara Cielko (U.R.S.S.) și va înfrîna în finală pe Helga Schulze (R.F.G.), care a înfrîncut-o cu 6-1, 7-5 pe Hella Riede (R.D.G.). În sfîrșitul de finală ele probei de dublu mixt, Helga Schulze și Ion Tiriac au dispus cu 6-2, 6-2 de perechea Tamara Cielko, Volkov, leri s-a disputat și prima finală a turneului în proba de dublu bărbăci. Victoria a revenit cuplului Howe și Hoogs, învingătorii cu 8-6, 6-3 în fața perechii Meioli, Năstase.

Întreceri de trîntă în comuna Putineiu, raionul Giurgiu, cu prilejul competiției de masă „Cupa Agriculturii”

VIATA INTERNATIONALA VIATA INTERNATIONALA

La Conferința Commonwealthului

NICI UN ACORD ÎN PROBLEMA RHODESIANĂ

LONDRA 13 (Agerpres). — Dezbaterea de marți ale conferinței premierilor Commonwealthului s-a desfășurat, ca și în zilele precedente, într-un climat de încordare și neîncredere. Reuniunile dimineața într-o nouă ședință restrânsă, prezenți și-au întrerupt în cele din urmă dezbaterile generale asupra problemei rhodesiene fără a fi putut realiza nici un acord, pentru a se ocupa de alte probleme internaționale. Abandonarea principiului subiect al dezbaterilor conferinței a fost determinată de intervenția premierului australian, Harold Holt. După ce a protestat împotriva faptului că după 8 zile conferința nu a trecut încă la examinarea unor probleme internaționale „de importanță cea mai gravă” pentru unele țări membre ale Commonwealthului, Holt, susținut de premierii Noul Zeelande și Singapore, s-a referit la situația din Asia de sud-est, ca la o problemă care necesită toată atenția. Cercurile conferinței leagă intervenția lui Holt de faptul că trupe australiene participă la războiul agresiv al S.U.A. în Vietnam.

După ședința de marți dimineața, delegații și-au exprimat scepticismul în ce privește rezolvarea problemei rhodesiene. Ei au arătat că premierii nu au putut să cadă de acord asupra unei declarații comune, care să stabilească obiectivele ce trebuie urmărite în Rhodesia și metodele prin care speră să atingă aceste obiective. În schimb, premierii au însărcinat un grup de lucru cu elaborarea unei noi declarații, care urmează să fie examinată până joi, când se încheie conferința.

Întreruperea dezbaterii asupra crizei rhodesiene a sporit, după cum se anunță din Londra, nemulțumirea unor premieri africani. Simon Kapwepwe, șeful delegației Zambiei, a părăsit încănta conferinței în timpul lucrărilor, declarând reprezentanților presei că este „dezgustat”. Aititudinea sa întărește păreriile observatorilor privind posibilitatea unei ieșiri a Zambiei din Commonwealth și a unui exod ulterior din „clubul britanic” al unui număr mai mare de țări africane.

Ideea „integrării” vest-europene în regres la Bonn

În presa occidentală continuă să se discute în jurul unor declarații atribuite cancelarului R.F.G., Erhard, în problemele „integrării” vest-europene. Potrivit trimisului special al ziarului „Die Welt” la Oslo, în timpul recentei sale călătorii în țările scandinave, cancelarul ar fi spus: „Nu cred că noi trebuie să depunem eforturi pentru a împinge înainte integrarea politică a țărilor Comunității Economice Europene (Piața comună) întrucât după părerea mea, cu cit C.E.E. adoptă, în ochii restului lumii, o suprastructură politică și se transformă în instrument politic, cu atât înțelegerea devine mai dificilă.” Referindu-se la aceasta, unele ziare vest-germane, deosebit cele aparținând „grupului Springer”, au cerut cancelarului să explice „refuzul său de a mai promova integrarea politică a Comunității Economice Europene”. După cum scrie corespondentul la Bonn al ziarului „Le Monde”, Roland Delcour, acest refuz îl mai curind aspectul unei renunțări la acest proiect sau, în orice caz, al unei treceri la un plan secundar. Aceasta s-ar datorarea arăta ziarul — nu numai opoziției guvernului francez față de concepția vest-germană a „Uniunii politice vest-europene”, ci și considerentului că susținerea acestui proiect în prezent nu ar facilita apropierea

dintre cele două grupuri economice vest-europene — Piața comună și Asociația Europeană a Liberului Schimb — ci, dimpotrivă ar adăuga contradicțiile dintre ele. Purtătorul de cuvânt al guvernului de la Bonn nu a confirmat textul citat din „Die Welt” dar a insistat asupra necesității apropiierii între „cei 6” și „cei 7”. „Ideea uniunii politice europene a dat înapoi în mod vizibil la Bonn” — conchide Robert Delcour.

La Luxemburg: Parisul marchează un punct în disputa monetară

LUXEMBURG 13 (Agerpres). — Conferința miniștrilor de finanțe din țările membre ale Pieței comune, care s-a desfășurat luni la Luxemburg pentru a analiza „poliția bugetară a celor șase” și stricte legate de aceasta, problema lichidităților monetare interoccidentale, s-a încheiat. Agențiile de presă relevă faptul că delegația franceză a reușit să determine celelalte delegații prezente să susțină punctul de vedere al Parisului cu privire la o eventuală re-

Sosirea la Praga a delegației Marii Adunări Naționale

PRAGA 13. — Trimisul special Agerpres Mircea Moarcăș transmite: În seara zilei de 13 septembrie, delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, condusă de Avram Bunaciu, președintele Comisiei Constituționale a M.A.N., a sosit la Praga. Pe aeroportul Ruzyně, unde erau arborate drapelurile de Stat ale României și Cehoslovaciei, membrii delegației au fost întâmpinați de dr. Vaclav Skoda, vicepreședintele Adunării Naționale a R. S. Cehoslovaciei, Vaclav David, ministrul afacerilor externe, Jiří Bur-

rian, ministrul agriculturii, František Kriegel, președintele Comitetului pentru problemele externe al Adunării Naționale cehoslovace, Karel Kurka, locțiitor al ministrului afacerilor externe, de deputați și de alte persoane oficiale. Au fost de față Gh. Nițescu, ambasadorul României la Praga, și membri ai ambasadei. Vaclav Skoda a adresat membrilor delegației parlamentare române un calduros cuvânt de bun venit. A răspuns conducătorul delegației parlamentare române, Avram Bunaciu.

COMUNICAT COMUN IRANIANO-UNGAR

BUDAPESTA 13 (Agerpres). — În urma vizitei în R. P. Ungară a şahinșahului Iranului, Mohammad Reza Pahlavi, la Budapesta a fost dat publicității un Comunicat comun în care se subliniază

că în cursul convorbirilor cele două părți au constatat că relațiile bilaterale dintre Iran și Ungaria se dezvoltă pozitiv mai ales în domeniul economic și cultural și că există posibilități pentru largirea lor în continuare.

Ambele părți, se spune în comunicat, și-au manifestat, în cursul convorbirilor, adevărată lor dorință de cauză păcii și față de principiile coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite. Ele și-au reafirmat respectul față de principiile independente naționale și neamestecului în treburile interne ale altor țări și și-au exprimat părerea că în actuala situație internațională trebuie condamnate orice încercări ale acestor principii, întrucât asemenea încercări amenință pacea lumii cu conflicte de genul celor din Asia de sud-est.

Cele două părți au făcut, de asemenea, un schimb de păreri în legătură cu problemele securității europene, declarând că sprijină ideea convocării unei conferințe pentru dezarmarea generală și focală și planurile de creare a unor zone demilitarizate în diferite regiuni ale lumii.

I. B. Tito l-a primit pe Couve de Murville

ZAGREB 13 (Agerpres). — După cum anunță agenția Tanjug, președintele R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, l-a primit marți pe Maurice Couve de Murville, ministrul de externe al Franței, care întreprinde o vizită oficială de cinci zile în această țară. La întrevvedere, în cadrul căreia a avut loc o convorbire prietenească, au luat parte Marko Nikezić, secretar de stat pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia, Bogdan Trobnjica, secretar general al președinției republicii și alte persoane oficiale.

VARȘOVIA 13. — Corespondentul Agerpres, Gh. Gheorghidă, transmite: La 13 septembrie a sosit în Polonia într-o vizită oficială şahinșahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr. La sosire, înaltul oaspete a fost întâmpinat de Edvard Ochab, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri, și de alte persoane oficiale.

DE UNDE SE REIA „RUNDA KENNEDY”

Astăzi se reia la Geneva tratativele în jurul așa-numitei „runde Kennedy”, actuala fază fiind considerată din multe puncte de vedere decisivă. Au trecut mai bine de doi ani de când — la 4 mai 1964 — au început tratativele tarifare, cunoscut sub acest nume. Până acum s-au realizat doar câțiva pași mărunți în domeniul industrial. Dosarul agricol n-a fost nici măcar deschis. Abia la sfârșitul lunii iulie, Piața comună a fost în măsură să-și precizeze „ofertele” pentru o serie de produse agricole (carne, produse lactate, ouă, fructe, etc.). Acum delegația americană poate, la rândul său, să completeze în cunoștință de cauză ofertele pe care le-a prezentat pentru produsele agricole. Astfel începe o nouă fază a procedurii în cursul căreia fiecare țară sau grup de țări participante la negocierile își justifică propunerile. Căle lungă și anevoioasă, care ridică îndoieli în ce privește terminarea negocierilor în termenul stabilit inițial — 30 iunie 1967. Imobilismul începe să neînșelăscă chiar și pe acei negociatori care se străduiesc să lase impresia că nu și-au pierdut speranța în obținerea unui acord de ultim moment. „Timpul care a rămas pentru a se duce la bun sfârșit runda Kennedy”, declară nu de mult reprezentantul special adjunct al S.U.A. pentru tratative comerciale, Roth. Cuvintele diplomatului american au reamintit comentariilor de presă faimoasa replică: „Nu întotdeauna este ne-

cesar să sperăm pentru a încredința o acțiune și nici să reușim pentru a persevera”. Tratativele tarifare de la Geneva, care se desfășoară în cadrul G.A.T.T. (Acordul general asupra tarifelor și comerțului), au fost inițiate de detunarea prezidențială al S.U.A. — an schimbului negocierilor fiind, din această pricină, desemnat sub numele de runda Kennedy. La cererea acestuia, Congresul american a promulgat, în 1962, „Legea pentru expansiunea comerțului” („Trade Expansion Act”), care autorizează pe președinte să poarte discuții, în special cu țările Pieței comune vest-europene, în scopul reducerii reciproce a drepturilor de vamă, în decurs de 5 ani. Kennedy vedea în această scădere a taxelor vamale un suport economic al „marei lui plan”, de reorganizare a relațiilor dintre S.U.A., pe de o parte, și cele șase țări ale Pieței comune, plus Anglia, pe de altă parte. Fostul președinte își dădea seama că N.A.T.O. este un anacronism, că partenerii Washingtonului devin tot mai nemulțumiți de „rânduielile” statornicite în cadrul alianței atlantice și că vor acționa din ce în ce mai hotărât pentru înlăturarea hegemoniei americane în cadrul alianței. El arăta că lucrurile se îndreaptă în această direcție, ca urmare a înșesii schimbărilor intervenite în raportul de forțe pe plan economic din lumea capitalistă, în fa-

voarea țărilor vest-europene. În aceste condiții, „marșele plan” urmărea să acrediteze părerea că S.U.A. se adaptează la realitățile schimbate, că sint dispuse să înlocuiască leadership-ul cu parteneriatul, sau, în traducere, relațiile de dominație cu relații de asociere între S.U.A. și principalii săi parteneri vest-europeni. În fapt, opinia publică din Europa occidentală nu a găsit în acest plan nimic care să schimbe esența raporturilor statornicite inițial în

COMENTARIU

cadru N.A.T.O. ci, dimpotrivă, a văzut în el tendința de a perpetua dominația americană. Asigurarea în continuare a poziției conducătoare a S.U.A. pe plan economic depinde, în mare măsură, de echilibrul balanței de plăți americane care, la rândul ei, este tributară soldului activ al schimburilor comerciale cu țările Pieței comune, în special și cu Europa occidentală, în general. Dar, de nuli ani, excedentul comercial nu mai este suficient pentru a echilibra balanța de plăți a S.U.A. Washingtonul evită însă să acționeze asupra cauzelor principale ale scurgerii aurului din S.U.A., între care exportul de capital și cheltuielile militare, și caută să-și concentreze eforturile în direcția obținerii unor condiții favorabile pentru păstrarea aurului american pe piețele Europei occidentale. În același timp, S.U.A. ar dori

să păstreze cât mai bine zidurile vamale pe care le-au ridicat în calea importurilor de mărfuri din țările vest-europene. Pentru a-și realiza intențiile, Statele Unite au recurs la o propunere strategică: reducerea generală cu 50 la sută a tarifelor vamale. Reprezentanții Pieței comune au replicat, însă, arătând că o asemenea reducere ar avantaja, în continuare, S.U.A. deoarece nivelul mediu al tarifului vamal al Comunității (11,7 la sută) este net inferior celui al Statelor Unite (17,8 la sută), ceea ce înseamnă că țările vest-europene sâ fie, în continuare, dezavantajate în relațiile comerciale cu S.U.A., să nu poată să-și desfășoare mărfurile în condiții de egalitate. De aceea, ele n-au putut accepta reducerea liniară propusă, care ar fi dus la o întărire a expansiunii americane. De aici, așa-numita problemă de disparități, în baza căreia negociatorii au prezentat „liste de excepții”, „liste convenționale”, „anexe” etc, în care sint trecute produsele susținate de la reducerea de 50 la sută. În jurul acestor liste se poartă de altă timp discuții, dar fără a putea ajunge la un rezultat mai important și, după cum scrie presa, nu se întrevăd perspective de apropiere a pozițiilor. Este și firesc, deoarece statele vest-europene se opun cu tot mai multă hotărâre tendințelor S.U.A. de a perpetua relații de inegalitate, care nu pot să genereze decât contradicții crescânde între parteneri.

Gheorghe CERCELESCU

REPUBLICA DOMINICANA. La Santo Domingo au avut loc demonstrații de masă, în cadrul cărora participanții cer retragerea imediată a trupelor inter-americane din țară. Forțele polițienești au intervenit, operând arestări

Întrevedere Brejnev-Tedenbal

MOSCOVA 13 (Agerpres). — Agenția TASS anunță că Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., l-a primit la 13 septembrie pe Jumiaaghin Tedenbal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongolei. În cursul întâlnirii au fost discutate problemele întăririi continue a relațiilor de colaborare dintre P.C.U.S. și P.P.R.M., dintre U.R.S.S. și R. P. Mongolă. L. Brejnev și J. Tedenbal au făcut, de asemenea, un schimb de păreri în legătură cu unele probleme ale situației internaționale contemporane.

Evoluția lui „Gemini-11”

CAPE KENNEDY 13 (Agerpres). — În cea de-a doua zi a evoluției navei cosmice americane „Gemini-11”, cosmonautul Richard Gordon a efectuat, la ora 14.44 GMT, în cursul celei de-a 15-a rotații a navei în jurul Pământului, o ieșire în spațiul cosmic. Rămânerea lui în spațiul cosmic urma să dureze 115 minute, dar — după cum a comunicat stațiile de urmărire terestre, comandantul navei, cosmonautul Charles Conrad — ea a fost întreruptă după circa 44 de minute, întrucât respirația lui Gordon a fost foarte mult îngreunată, pulsul inimii atingând 162 bătăi pe minut, iar temperatura corpului a făcut ca vizorul caschetei cosmonautului să se acopere cu un strat de aburi, ceea ce îngreuna vizibilitatea. „Sint epuizat” anunța Gordon.

În timpul ieșirii spațiale, Gordon a reușit să se deplaseze pentru a detasa un receptor conținând o emulsie nucleară, aflat în partea din față a navei, pe care l-a luat în cabină. Cercetătorii de la N.A.S.A. speră că prin examinarea emulsiei nucleare respective să determine natura anumitor particule rare care au fost probabil captate de receptor. El nu a mai putut utiliza însă pistolul direcțional și nici cheia electrică specială cu care urma să deschidă și să închidă ușa de la exteriorul navei cosmice. Oficialitățile N.A.S.A. au aprobat reîntoarcerea în cabină a lui Gordon și au renunțat la o nouă tentativă de ieșire în spațiul cosmic.

Împotrivirea față de războiul în Vietnam — o caracteristică a Americii de azi

Interviul secretarului general al P.C. din S.U.A.

BUDAPESTA 13 (Agerpres). — Gus Hall, secretar general al P.C. din S.U.A., care se află într-o vizită în Ungaria, a acordat un interviu ziarului „Nepszabadsz”. Una din trăsăturile cele mai caracteristice ale Americii de astăzi — a declarat între altele Gus Hall, după cum relatează M.T.I. — o constituie faptul că majoritatea poporului american nu este de acord cu politica guvernului față de războiul din Vietnam. Poziția de împotrivire față de război se extinde asupra tuturor claselor sociale. Chiar și clasa dominantă nu este unanimă în atitudinea față de agresiunea în Vietnam. Gus Hall a arătat că doi importanți factori economici — inflația și majorarea rapidă a impozitelor — intensifică și ei starea de spirit anti-războinic și aceasta poate influența la rândul ei viitoarele alegeri. Vorbind despre mișcarea civilă a populației de culoare, Gus Hall

a declarat că, deși în ultimii ani americanii albi au făcut pași importanți spre înlăturarea unui de răză, aceasta reprezintă încă un mare pericol. „Trebuie însă să constatăm, a subliniat el, că între organizațiile negrilor și sindicate se stabilesc contacte tot mai strinse și această alianță între oamenii muncii de culoare și muncitorii albi reprezintă baza întregului nostru program”. În încheiere, Gus Hall a declarat că la viitoarele alegeri vor candida aproximativ 200 de partizani ai păcii, majoritatea lor membri ai partidului democrat, dar care nu depind de mașina electorală a acestui partid. „În felul acesta, a adăugat el, în partidul democrat există deja în formă embrionară o anumită forță independentă”. În declarația sa, secretarul general al P.C. din S.U.A. a arătat că cea mai influentă forță dintre toate mișcările de stînga este partidul comunist.

Sucesiunea lui Verwoerd

Lupta pentru succesiune, deschisă săptămîna trecută în Republica Sud-Africană, în urma esenșării premierului Verwoerd, s-a încheiat. Marșii dimineața, John Vorster, fostul ministru al justiției și poliției în guvernul Verwoerd, a fost ales șef al partidului național, devenind automat și prim-ministru al țării. La început, lupta se anunța dificilă. Nu mai puțin de cinci candidați se aflau în joc și aproape toți cu șanse egale. Treptat, carul succesorilor s-a îngustat însă și după un scurt „duel” între Schoeman, ministrul transporturilor, și Vorster, acesta din urmă câștiga bătălia. Va decurge de aici vreo modificare în politica Republicii Sud-Africane, care și-a dobîndit o trîșită faimă prin rasismul sălbatic pe care-l promovează? Persoana noului premier, Vorster, oferă în acestă privință unele indicii, altele cum este el descris în presa internațională: „omul for- tui în exil, „ban- tustanele”, unde negrii sint siliți să trăiască viața de mizerie se vor înmulți. „Africa de sud va deveni probabil un stat polițist încă mai dur ca înaintea”. „Times”. Dar aceasta nu promise nimic bun rașiștilor de la Preforia. Inseși evenimentele recente au arătat, decât mai era nevoie, că de izolat este acest regim. „Dr. Verwoerd — a scris același ziar londoniez — a fost fără îndoială universal defestat, mai mult decât orice alt om politic din oricare altă țară”. Este semnificativ, de altfel, că nici un șef de guvern n-a participat la funeraliile lui Verwoerd. Margind pe aceeași cale, succesorul său va atrage o izolare a R.S.A. în ce privește populația de culoare, ea își va intensifica, cu siguranță, lupta pentru drepturi și libertăți democratice.

Radu BOGDAN

NOTE

prima sa declaratie, noul premier a spus: „Eu doresc să continui ceea ce dr. Verwoerd”. Astfel, politica de apartheid se continua și în politica de stat a R.S.A. Or, se știe că înseamnă în practică această politică: 3.400.000 de albi împun celor 12 milioane de negri „un sistem mai rigid ca cel al castei din India secolului trecut” („L'Express”); partidele politice africane vor continua să fie interzise; liderii lor asinași sau

Începutul anului școlar, prețindeni prilej de bucurie și optimism, este marcat în S.U.A. de noi incidente rasiale. În toate cele peste 170 de școli din statele din sud, unde, potrivit dispozițiilor legale, începînd de anul acesta, urmează să învețe împreună elevi albi și negri, au avut loc tulburări. La Granada, capitala statului Mississippi, elevii albi, sprijiniți de rașișii, i-au atacat pe cei de culoare, nepermițîndu-le accesul în școală. Raportierii care au încercat să fotografieze incidentele au fost molestați. Poliția nu a intervenit. 20 de persoane au fost rănite. În fotografie: Pe străzile Granadel, în timpul incidentelor

- GENEVA. Participanții la cea de-a 4-a sesiune a Consiliului pentru comerț și dezvoltare au dezbătut marți „Problema comerțului Est-Vest”. Șeful delegației române, Titus Cristureanu, a arătat că deși comerțul Est-Vest se dezvoltă, schimburile continuă să se afle la un nivel relativ redus, datorită faptului că o serie de țări industrializate mențin practica restricțiilor și discriminărilor. Eliminarea acestor restricții ar facilita nu numai dezvoltarea, pe mai departe a comerțului dintre țările estice și cele occidentale, dar ar constitui, implicit, un factor dinamic în creșterea schimburilor lor cu țările în curs de dezvoltare.
- MADRID. Trei scriitori spanoli, Dioniso Ridrejo, Alfonso Sastre și Armando Lopez, au fost convocați la Direcția generală a siguranței din Madrid, unde sint ținuți sub stare de arest, urmînd a fi transferați în închisoarea Carabanchel. Scriitorii amintiți au refuzat să plătească amenzile variînd între 25.000 și 50.000 de pesetas ce le-au fost aplicate pentru participarea la demonstrațiile studentești din luna mai.
- SOFIA. La invitația Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, la Sofia a sosit marți o delegație guvernamentală economică a R. D. Vietnam, condusă de Te Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam.
- POINTIÈRE-PITRE. Președintele Franței, Charles de Gaulle, a sosit la 13 septembrie la Pointe-à-Pitre, capitala Guadelupei. În cursul aceleiași zile, președintele Franței a plecat spre Paris.
- DELHI. În capitala Indiei a sosit marți dimineața generalul Yahia Khan, comandant armatei pakistaneze, invitat de omologul său indian, generalul Kumaramanglam, pentru a conferi în legătură cu anumite probleme de frontieră.
- WASHINGTON. Comisia pentru energie atomică a S.U.A. a anunțat că la poligonul din Nevada a fost efectuată luni o nouă explozie nucleară subterană. Este a 28-a explozie nucleară subterană efectuată de S.U.A. de la începutul acestui an. Putin mai tîrziu, la Washington s-a făcut cunoscut că o cantitate de radiații nucleare s-a răspîndit în atmosferă ca urmare a acestei explozii.
- ROMA. La Bergamo are loc cel de-al IX-lea Festival Internațional al filmului de artă, la care participă 30 de țări. Tera noastră este prezentată cu documentarul „Dimensiuni”, în regia lui Stefan Munteanu.
- HAGA. Aici s-a deschis o conferință consacrată problemelor militare, la care participă reprezentanți din 11 țări membre ale N.A.T.O. (S.U.A., Anglia, R.F.G., Italia, Franța, Grecia, Belgia, Olanda, Canada, Danemarca, Norvegia). Conferința este prezdată de H. Berger, din partea Ministerului Apărării al S.U.A.
- MOSCOVA. Agenția TASS anunță că Kiril Mazurov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit la 13 septembrie la cerere, pe cunoscutul om politic francez, Pierre Mendès-France, și a avut cu el o convorbire.
- ROMA. La 13 septembrie a sosit la Roma, la invitația C.G. al Partidului Comunist Italian, delegația P. C. din Cehoslovacia, condusă de M. Vaculik, membru supleant al Prezidiului C.C., secretar al C.G. al P.C. din Cehoslovacia.
- PRAGA. Agenția G.T.K. înformează că la Praga au luat sfîrșit convorbirile dintre conducătorii P. C. din Cehoslovacia și delegația Partidului Comunist din Finlanda. În frunte cu Ville Pessi, secretar general al P.C. din Finlanda. În încheierea convorbirilor a fost adoptat un comunicat.